



Талант — це праця, знання — це сила

# універсум



www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 10 (198) листопад 2024 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

## Житомирський державний університет імені Івана Франка увійшов до рейтингу Interdisciplinary Science Rankings 2025!

Interdisciplinary Science Rankings — це престижний міжнародний рейтинг, який оцінює університети за рівнем міждисциплінарних наукових досліджень, їхньою практичною значущістю та впливом на глобальні виклики. Рейтинг міждисциплінарних наук є першою у своєму роді спробою виміряти вклад та прихильність університетів до міждисциплінарної науки. Він включає у себе 11 ретельно вивірених показники ефективності для оцінки університетів у трьох ключових напрямках, кожен з яких представляє собою етап життєвого циклу дослідницьких проєктів: затрати (фінансування), процес (показники успіху, можливостей, адміністративна підтримка та просування) та результати (публікації, якість досліджень та репутація).

Методологія рейтингу базується на:  
- 157 млн згадок університетів;  
- 18 млн наукових публікацій;  
- опитуванні більше 20 тисяч вчених зі всього світу.

Серед ключових критеріїв — кількість публікацій у високорейтингових журналах, рівень міжнародної співпраці та впровадження

інновацій.

Було створено рейтинг 749 університетів з 92 країн світу, що є рекордом для цього рейтингу. Цього року з України увійшли до даного рейтингу лише 26 університетів.

Перше місце в світі в галузі міждисциплінарної науки займає Масачусетський технологічний інститут.

Друге місце — Стенфордський університет.

Університет з найвищим рейтингом поза межами США є Національний університет Сингапуру, який займає третє місце.

Країною з найбільшою кількістю

рейтингових університетів є Індія (65 закладів), за нею йде Туреччина (45 закладів).

**Щиро вітаємо колектив університету!**

Детальніше про рейтинг та рейтинговані університети за посиланням: [https://www.timeshighereducation.com/interdisciplinary-science-rankings?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAR2D2fmYQn\\_9mhqjptLzMV9tL4UwXJKUFa5Pwhly9d9jhDAdtfPzTOETAcg\\_aem\\_-rByd3pYgKCFi2GJmVzZA#/length/50/locations/UKR/sort\\_by/rank/sort\\_order/asc](https://www.timeshighereducation.com/interdisciplinary-science-rankings?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAR2D2fmYQn_9mhqjptLzMV9tL4UwXJKUFa5Pwhly9d9jhDAdtfPzTOETAcg_aem_-rByd3pYgKCFi2GJmVzZA#/length/50/locations/UKR/sort_by/rank/sort_order/asc)



*Чергове засідання вченої ради сповнене вдячності і гордості. Кожен з працівників університету є важливою частиною великої родини Житомирського державного університету імені Івана Франка, і завдяки щоденній праці університет продовжує розвиватися та досягати нових висот.*



На засіданні наукова спільнота відзначила успіхи проректора з наукової та міжнародної роботи Тетяни Боцяні. Її наукові досягнення та активна участь у міжнародних проєктах підсилюють імідж нашого університету на світовій арені. Рішенням ректорату та вченої ради проректор, кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи **БОЦЯН Тетяна** відзначена нагрудним знаком «Слава Житомирського державного університету імені Івана Франка».

Працівників, які у цьому місяці святкували ювілейні дати, урочисто привітали та відзначили почесними грамотами ЖДУ за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків:

**КОРНІЙЧУКА Платона**, кандидата фізико-математичних наук, доцента кафедри фізики та методики її навчання;

**РОМАНЮКА Михайла**,

провідного енергетика відділу головного енергетика;

**МАГАСЬ-ДЕМИДАС Юлію**, кандидата історичних наук, доцента кафедри права та публічного управління;

**УСАТУ Олену**, кандидата педагогічних наук, доцента, завідувача кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій;

**ДЮЖЕВУ Катерину**, кандидата філологічних наук, старшого викладача кафедри журналістики, реклами та PR;

**САВЕНКО Оксану**, кандидата філологічних наук, доцента кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання;

**МАЛЬЧЕНКО Михайла**, викладача кафедри германської філології та зарубіжної літератури.

Щиро вітаємо колег!

Відділ кадрів,  
прес-служба університету

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1116992487100068&set=pcb.1116992980433352>

## Що для Вас 1000 днів війни?

**1000 днів. Це не просто відлік часу. Це тисячі спогадів, сліз і усмішок, героїчних вчинків і болючих втрат. Кожен із нас проживає цю війну по-своєму: хтось вже втратив рідних, хтось знайшов у собі сили допомагати іншим, а хтось мріє про день, коли настане мир.**

**Щоб краще зрозуміти, чим стали ці 1000 днів для українців, редакція попросила своїх журналістів, студентів 11 та 15 груп ННІ філології та журналістики, звернутися до їх рідних і близьких - тих, з ким вони ділять тривоги й сподівання. Ось їхні думки, спогади та відчуття, якими вони поділилися з нами.**

— 1000 днів війни — це жалоба та переживання за своє життя та життя своєї родини, — **Яна, домогосподарка, 37 років.**

— Для мене це нескінченний смуток і горе постраждалих сімей та всіх українців, — **Софія, пенсіонерка, 70 років.**

— Це тисяча днів кошмару, небезпеки, страху та жалоби, — **Алла,**

**перукар, 43 роки.**

— Ми безмежно вдячні нашим мужнім захисникам, завдяки яким ми можемо жити, навчатись та працювати. Вони продовжують стримувати ворога, який переважає нас чисельністю й вважається другою армією світу. Тисяча днів, 24/7 наші воїни ціною власного життя виборюють наше майбутнє,

— **Лілія, 36 років, медсестра.**

— Ми змогли дожити до тисячного дня війни завдяки нашим військовим, які щодня ризикують своїм життям заради нас. Тож ми зобов'язані допомагати їм навіть найменшою справою, — **Ілля, студент, 18 років.**

— За 1 000 днів війни, ми, українці, показали, що ми — нескорена

нація. Ці 1 000 днів згуртували нас в одне ціле, від військовослужбовців на передовій до волонтерів в тилу, від сходу до заходу. Ми — сильний і мужній народ, який буде стояти до кінця за свободу та незалежність України, чого б це нам не коштувало, — **Олександр, 43 роки, електрик.**

Читайте далі на 6 стор.



# Стипендія Президента України викладачам ЖДУ

Указом Президента України № 687 від 3 жовтня 2024 «Про призначення державних стипендій видатним діячам освіти» було призначено державну стипендію на два роки видатним діячам освіти. Серед них: **Рустам АХМЕТОВ** – заслужений працівник фізичної культури і спорту України, відмінник освіти України, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор, завідувач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту факультету фізичного виховання і спорту; **Микола КОЗЛОВЕЦЬ** – заслужений працівник освіти України, відмінник освіти України, доктор філософських наук, професор кафедри філософії та політології історичного факультету; **Анатолій ФРАНОВСЬКИЙ** – заслужений працівник освіти України, відмінник освіти України, кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри алгебри та геометрії фізико-математичного факультету.

Редакція спрямувала кореспондентів до відзначених викладачів нашого університету, щоб взяти у них інтерв'ю.



**– Вітаємо Вас з призначенням Президентської стипендії. Скажіть, чи було це для Вас несподіванкою?**

– Чесно кажучи, так, навіть після того, як вчена рада університету подала клопотання, я не очікував, що мені дійсно призначать Президентську стипендію.

**– З якого року Ви працюєте в ЖДУ імені Івана Франка?**

– З 1 жовтня 1979 року. Цього року був ювілей, 45 років.

**– Давайте повернемося у Ваше спортивне минуле. Поясніть, чому Ви обрали свого часу стрибки у висоту? Що Вас мотивувало займатися цим видом спорту?**

– Я жив у маленькому містечку біля Бердичева. Одного дня я прогулювався центром міста, там я побачив, як проводяться змагання зі стрибків у висоту. Один з учасників змагань стрибнув на два метри. Це стало мотивацією для мене займатися стрибками у висоту.

**– У 1972 році Ви стали фіналістом XX Олімпійських ігор, посівши 5 місце з результатом 2.15 метри. Що Ви відчули, ставши фіналістом?**

– Доволі двоєке відчуття. З одного боку, я був дуже радий тому, що я беру участь у фіналі Олімпійських ігор, а з іншого боку, мені було сумно через те, що я не отримав перемоги того року, а перемогла інша людина з моїм результатом, який я, на жаль, не зміг на той час показати.

**– Чи були у Вас якісь травми, які могли зупинити Ваш розвиток як спортсмена?**

– Так, звісно, з серйозних травм могу згадати перелом лівої ноги, стопа ламалася в трьох місцях та одного разу надірвав зв'язку правого надколінника.

**– Чи слідкуєте Ви за стрибками у висоту після завершення своєї кар'єри?**

– Так, уважно слідкую за всіма новинами, за новими спортсменами. Я обожнюю стрибки у висоту, це моє хобі.

**– Чи досягли Ви всього, чого хотіли в спорті? Можливо є щось, чого Ви хотіли, але не змогли досягти?**

– Я дуже хотів встановити світовий рекорд. На одному із змагань в мене майже вдалося це зробити, але мені не зарахували результат. В цілому ж, я задоволений своїми результатами.

**– Розкажіть про Ваші наукові напрацювання. Чи ефективна Ваша методика збільшення зросту саме в наш час?**

– Я не можу назвати це науковими напрацюваннями, це, швидше, моє хобі. Методика ефективна, я тренував групу і всі змогли збільшити свій зріст.

**– Як Ви оцінюєте стан у сучасному вітчизняному спорті?**

– Складно. Коронавірус і війна доволі сильно вплинули на спорт, але я радий, що зараз все ще збереглися спортивні школи, які продовжують працювати.

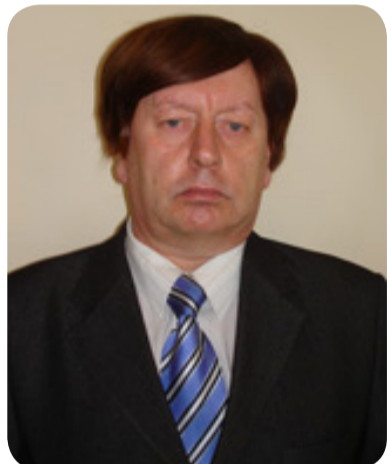
**– Що Ви відчули, коли Вам призначили стипендію Президента України?**

– Радість, звісно. Мене привітало багато людей і я був дуже радий, що мені все вдалося не тільки в спортивній кар'єрі, а ще й у науковій.

**– Ваші побажання студентам нашого університету.**

– Я хотів би побажати студентам не втрачати кохання. Я помітив, що перемагає не той спортсмен, який фізично підготовлений і тренований, а той, хто кохає. Тому я б хотів побажати не втрачати це відчуття.

Владислав Кастромицький



**– Вітаємо Вас з призначенням Президентської стипендії. Розкажіть нашим читачам у кількох словах про свій життєвий шлях.**

– У червні 1981 року я закінчив із відзнакою філософський факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка за спеціальністю філософ, викладач політології. У нашому навчальному закладі пройшов послідовно усі творчі сходинки вченого і викладача: асистент кафедри, старший викладач, доцент, професор та завідувач кафедри філософії у 2000-2007 рр. та 2013-2018 рр.

У 1990 р., після навчання в аспірантурі Київського державного педагогічного інституту ім. М. Горького, захистив кандидатську дисертацію на тему «Формування відносин колективізму в умовах бригадних форм організації і стимулювання праці».

Упродовж 2006-2009 рр. навчався в докторантурі філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У 2010 р. захистив докторську дисертацію на тему «Національна ідентичність у контексті глобалізації: соціально-філософський аналіз», а у 2012 році мені було присвоєне вчене звання «професор». З квітня 2023 року я Дійсний член, академік Академії політико-правових наук України.

З 2018 року й донині працюю професором кафедри філософії та політології Житомирського державного університету імені Івана Франка. Постійно виступаю на міжнародних, всеукраїнських, міжрегіональних і обласних конференціях. Чотири рази брав участь у парламентських слуханнях. У листопаді 2011 року виступав на парламентських слуханнях «Стан суспільної моралі в Україні» з повідомленням «Статистики духовної пустелі». Здійснюю наукове керівництво аспірантами та наукове консультування докторантів. Під моїм науковим керівництвом захищено 12 кандидатських та 1 докторська дисертації. Неодноразово виступав офіційним опонентом на захисті докторських і кандидатських дисертацій.

**– Чому саме філософія? Що Вас приваблює у цій науці?**

– Філософія уявляється мені інтуїтивно. Знаєте, мабуть, саме в цій сфері я знайшов себе, мав можливість викладати свої думки та ідеї, їх теоретично осмислювати, викладати своє бачення на ті процеси, які відбуваються в суспільстві, розмірковувати про сенс життя і буття людини. Я вважаю, що якщо є надія і мрія, то всього можна досягти.

**– Як Ви відреагували на те, що Вам призначена Президентська стипендія?**

– Сказати, що це було для мене несподіванкою, не можу. Адже моя кандидатура на призначення

Президентської стипендії спочатку розглядалася на засіданні кафедри філософії та політології, вченої ради історичного факультету і вченої ради університету. Висловлюю щире подяку керівництву нашого університету, насамперед, ректору Галині Киричук за обрання моєї кандидатури. Приємною несподіванкою було те, що серед Президентських стипендіатів троє викладачів нашого університету. Це є визнанням того факту, що ЖДУ імені Івана Франка – не просто навчальний заклад, а став справжнім інтелектуальним центром регіону і України в цілому.

**– Що допомогло Вам досягти таких значних успіхів?**

– Все, що я досягнув, це сталося завдяки тільки власним зусиллям, власним діям, наполегливості. Просто не потрібно опускати руки, працювати, поставити перед собою високу мету і досягати її. Також було розуміння з боку дружини та моєї родини. Я завжди намагався бути незалежним ні від кого. Ще зазначу, що мені в житті зустрічалися добрі та порядні люди, та і це, мабуть, через те, що я в житті нікого не підставляв. Ще мене підтримувало керівництво нашого університету, є взаємопідтримка, допомога, можливість. Мій життєвий шлях – це сукупність щасливих випадковостей.

**– Тепер поговоримо про Ваші особисті переконання. Банальне питання – чи вірите Ви у Бога або ж є прихильником теорії Дарвіна?**

– Насамперед, зазначу, що феномен релігійної віри розглядається в предметному полі наукової та богословської рефлексії. Віра пов'язана з різними аспектами духовної діяльності людини і посідає чільне місце у повсякденному житті. Вона є невід'ємною часткою уявлення людини про світ та своє місце в ньому, присутня в структурі онтологічної впевненості, відчутті особистої значущості, образу Я-концепції. Релігійна віра формує у людини своєрідність переживань та емоційних реакцій, які й зумовлюють психологічні та соціальні вияви релігійності людини. Релігійна віра може мати як позитивні, так і негативні впливи на характер світовідчуття та діяльність окремої особистості чи певних релігійних груп. Актуальною є проблема співвідношення проблеми межі між вірою і знанням, вірою і розумом. Віра починає домінувати у світовідчутті людини в умовах неможливості достатнього пояснення явищ навколишньої дійсності.

Я особисто вірю в те, що світ змінюється на краще, в те, що добро перемагає зло, в людський розум, в перемогу справедливості. Навіть це бачу у війні Росії проти України.

**– Чи використовуєте Ви свої знання з філософії у повсякденному житті?**

– В моїй професії ти знайомишся не тільки з філософськими концепціями тих чи інших мислителів, а й зі способом життя. Безумовно, це впливає на формування мого світогляду, на відношення до інших людей. Так, наприклад, можна взяти Конфуція і його золоте правило «Не роби іншим того, чого не бажаєш собі». Ці всі вислови сприяли формуванню власної життєвої стратегії, пошуку власного «я» в цьому динамічному світі.

**– Як змінювались Ваші переконання протягом Вашого навчання і чи змінювались вони взагалі?**

– Моє покоління є унікальним, оскільки воно жило на перетині двох століть, двох тисячоліть і двох якісно інших філософських світоглядів та ідеологічних систем. І, зрозуміло, що мої переконання змінювались. Людина не може існувати і не змінювати переконання. Але я завжди думаю, що в будь-якому випадку світ змінюється на краще і сам роблю все можливе для цього.

**– Як Ви відреагували на те, що Вам призначена Президентська стипендія?**

– Сказати, що це було для мене несподіванкою, не можу. Адже моя кандидатура на призначення

кафедри фізики та математики Житомирського сільськогосподарського інституту. У 1987 році, в порядку обміну викладачів, я був переведений на посаду старшого викладача Житомирського державного педагогічного інституту імені Івана Франка, де і працюю до цього часу. Працював 16 років викладачем і понад 20 років на посаді декана фізико-математичного факультету.

Маю чимало наукових праць, успішно захистив у 1997 році кандидатську дисертацію на тему: «Колівання та дисипативний розігрів в'язкопружних п'єзоелектричних тіл обертанн з врахуванням теплової деполіаризації матеріалу». Вищою атестаційною комісією мені було присуджено звання кандидат фізико-математичних наук та присвоєно звання доцента.

За час роботи маю ряд державних та урядових нагород, зокрема – заслужений працівник освіти та науки України.

**– Чому саме математика? Що Вас приваблює у цій науці?**

– Чому математика? Математика розвиває пам'ять та абстрактне мислення. Не всі люди знають, що саме математика допомагає людям не повторювати минулих помилок. Ті, хто відмінно орієнтуються в цій науці, вміють передбачати наступні кроки та події, аналізувати ситуацію і приймати правильні рішення.

**– Як саме досягнення Ви вважаєте ключовими у своїй кар'єрі?**

– Ключовим досягненням вважаю успішний командний менеджмент у викладацькій, науковій і методичній роботі. Це далось не одразу, а прийшло з роками. Завдячую чудовим людям, професіоналам, які працювали на факультеті, віддаючи свої знання, вміння та серця студентам.

**– З якими труднощами Вам довелося зіткнутися на своєму шляху та як Ви їх долали?**

– Не скажу, що труднощів в роботі декана небагато, адже робота декана взагалі пов'язана з багатьма труднощами. Зростає бюрократичний тиск, з'являється рутинна робота, яка часто відволікає від наукової та викладацької роботи. Але тут основне – налагодити роботу так, щоб виконання не відкладати на завтра. Терпіння і витримка – ось головні інструменти в боротьбі з труднощами.

**– Як Ви відреагували на те, що Вам присвоєно Президентська стипендія?**

– Президентську стипендію сприймаю як нагороду за сукупністю досягнень факультету в період мого керування.

**– Чи маєте Ви своїх учнів, послідовників, чи, можливо, Ви є чимось наставником?**

– Маю цілу плеяду випускників, які працюють не лише на теренах України, а й за її межами: в Німеччині, Англії та Сполучених Штатах Америки.

**– Якщо була б можливість ще раз прожити своє життя, то чи обрали б Ви математику та ЖДУ?**

– Я скажу так: в моєму житті завжди поряд йдуть математика і музика. Це мої захоплення, мій талант, зміст мого життя. А жити спочатку я не хочу. Життя треба прожити так гідно, щоб не було бажань переписувати його спочатку.

**– Як поради Ви б могли дати іншим викладачам, щоб отримати стипендію Президента?**

– Про це, звичайно, краще запитувати у тих, хто присуджує стипендію, і тих, хто рекомендував мою кандидатуру. Думаю, найперше, що слід мати викладачеві вищої школи – любов в серці до людей, студентів та України.



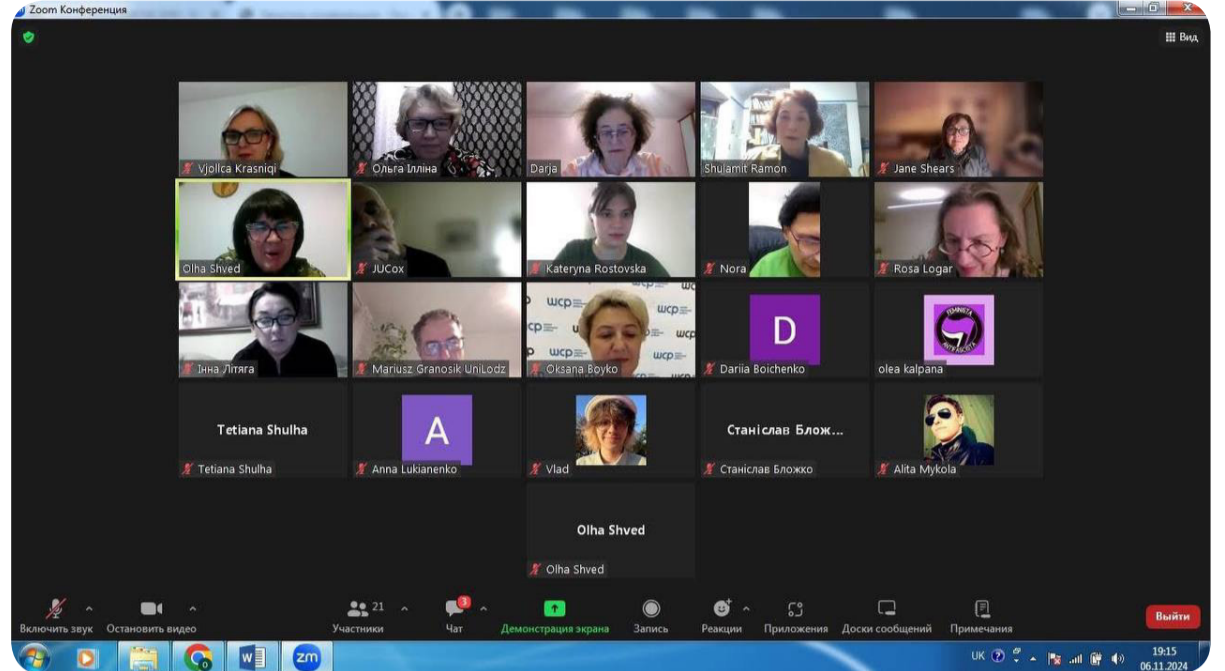
Анастасія Скородинська

**– Розкажіть нашим читачам про свій шлях викладача та науковця: де Ви навчалися? Як потрапили у ЖДУ? На яких посадах працювали? Якими є Ваші професійні та наукові здобутки?**

– У 1978 році я закінчив найстаріший факультет Львівського національного університету імені Івана Франка – механіко-математичний. Розпочав роботу за державним розподілом на посаді асистента кафедри вищої математики Рівненського інституту інженерів водного господарства. В подальшому переїхав на Житомирщину, де жили мої батьки, і почав працювати викладачем на

# Міжнародна зустріч лідерів та практиків соціальної роботи

Викладачі кафедри соціальних технологій взяли участь у 46-ій зустрічі з лідерами та членами національних асоціацій освітан і практиків соціальної роботи з усього світу.



Захід було організовано Міжнародною Асоціацією шкіл соціальної роботи, Європейською та Східно-Європейською субрегіональними асоціаціями шкіл соціальної роботи, Британською асоціацією соціальних працівників, а також провідними університетами, що займаються освітою і навчанням соціальних працівників, дослідженнями та розробкою політики на місцевому, національному та міжнародному рівнях.

Спікеркою на заході була докторка Віолца Красніці з Університету Приштини (Косово). Вона презентувала свою нещодавню публікацію в журналі «Human Rights and Social Work Journal», присвячену гендерним питанням та перехідному правосуддю, зокрема, питанням визнання та репарації сексуального насильства під час війни в Косово.

Журналіст газети «Універсум» взяв інтерв'ю у кандидатки педагогічних наук, доцентки, завідувачки кафедри соціальних технологій Світлани Коляденко.

**– Пані Світлано, що було основними темами на 46-ій зустрічі з лідерами та членами асоціацій соціальних працівників?**

– На початку війни до нас звернулись викладачі з Києво-Могилянської академії з пропозицією, щоб ми

безкоштовно вступили в Міжнародну Асоціацію шкіл соціальної роботи, Європейську та Східно-Європейську субрегіональну асоціацію шкіл соціальної роботи, Британську асоціацію соціальних працівників. Ці міжнародні зустрічі є важливим етапом для мобілізації спільноти освітан і практиків соціальної роботи, сприяючи розвитку нових підходів у навчанні та практиці соціальної роботи, а також покращенню глобальних ініціатив у цій галузі.

**– Як участь у міжнародних заходах допомагає розвитку кафедри соціальних технологій, студентів та університету в цілому?**

– Заходи в Асоціації проводяться на різні теми. Власне, вони підлаштовані під нас, щоб ми побачили, як вони це роблять, щоб ми давали нашим студентам певні знання, які вже напрацьовані міжнародною соціальною роботою. Закордонний досвід набагато потужніший, ніж в Україні. Він просто безцінний, вони діляться абсолютно всім своїм надбанням, електронними книжками, статтями. Залучають нас, щоб ми також робили подібні дослідження.

**– Які нові підходи в соціальній роботі Ви плануєте впровадити в навчання?**

– Ми вже впроваджуємо. Намагаємося формулювати теми

магістерських та кандидатських дисертацій в розрізі того, що ми почули. Наприклад: у нас є кандидатська дисертація, автор якої буде досліджувати та створювати методологію реінтеграції звільнених територій. Один з виступаючих розповідав про реінтеграцію територій в Боснії, що були звільнені під час громадянської війни. Магістерські роботи наших студентів вже враховують такий досвід. Був виступ стосовно дітей війни. Ми одразу дали магістерську роботу, щоб і у нас досліджували тему дітей війни.

Дуже суттєвий вплив ці зустрічі мають на дисципліни вільного вибору студентів. Наприклад, ми ввели предмет «Соціальна робота з військовослужбовцями та їх сім'ями».

Асоціація надає завжди цінний досвід, який ми намагаємося впроваджувати та розвиватися.

**– Що з презентації докторки Віолци Красніці Ви вважаєте найбільш значущим для соціальної**

**роботи?**

– Докторка Віолца Красніці розповідала про Косово, один із регіонів, який пережив війну. Пані професорка говорила дуже цікаві речі. Наприклад, про те, що вони достатньо довго не могли підрахувати втрати серед мирного населення. Тобто, у них було не так, як в нас. Українська влада після кожного удару підраховує збитки: людські та матеріальні. Вона розповідала, що після звільнення деяких міст вони взагалі не знали, скільки загинуло мирного населення. А це суттєво ускладнило їх позицію у європейських судах, які розпочалися після війни.

Також пані професорка розповідала про те, як громада почала відбудовуватися, як створювалися та діяли волонтерські загоони.

**– Чи є у Вас плани організувати подібні заходи для українських практиків соціальної роботи?**

– В нас в університеті такі зустрічі вже проводяться. Ми маємо графіки,

кожна кафедра, в тому числі й наша, зустрічається з практиками та ділимося досвідом. Запрошуємо на зустрічі професорів як з України, так і закордонних.

**– Які глобальні виклики для соціальних працівників Ви бачите у постконфліктних ситуаціях?**

– Це велика тема. Ми про це говоримо зі студентами у предметі «Технології соціальної роботи» і не на одній лекції. Викликів буде багато, деякі ми вже передбачаємо завдяки нашим міжнародним партнерам. Але, все ж таки, всі виклики ми не можемо передбачити. Ми навіть на 50% не знаємо, що нас чекає в майбутньому. Але ми вже починаємо працювати над викликами, які ми передбачаємо!

Григорій Тимофеев

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1101659165300067&set=pcb.1101659628633354>

## Дуальна лекція в ННІ педагогіки

Дуальна лекція на тему «Креативні рішення розвитку творчих здібностей дошкільників у образотворчій діяльності» була проведена для здобувачів спеціальності «Дошкільна освіта» Житомирського державного університету імені Івана Франка, Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка та Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка. Лекторами були кандидати педагогічних наук Катерина Демчик (К.-Подільський університет) та Олена Максимова (ЖДУ). Ми поставили кілька питань Олені Максимовій.

**– Що таке дуальна лекція?**

– Може бути декілька підходів, це можуть бути залученні до активної праці студенти, організація диспутів, де студенти також можуть виконувати практичні завдання та представляти їх на лекції. У нас була інша форма – коли залучались до проведення лекції два викладачі, з різних університетів, з різних міст, через що лекція була проведена онлайн.

**– У чому її відмінність від звичайної академічної лекції?**

– Відмінність дуальної лекції від звичайної академічної, на мій погляд, полягає в тому, що вона проходить яскравіше, активніше, більш цікавіше студентів. Можливо реалізувати різноманітні підходи до викладу матеріалу, адже в кожного викладача свій стиль спілкування, свій стиль подачі інформації. Тому студентам

цікавіше іноді послухати дуальну лекцію.

**– На Вашу думку, чи можна кожному темі подати у дуальній формі?**

– На мою думку, якщо це стосується змістовності, то можна подати будь-яку тему в дуальній формі. Якщо ж говорити про доречність проведення дуальної лекції, це може бути дещо обтяжливо для викладачів в плані узгодження взаємодії один з одним і адаптації під розклад. Тому, звісно, це окремі краплі, що не можуть бути повсякденним явищем.

**– Як Ви знайшли партнера для дуальної лекції?**

– Це моя добра знайома, я колись у неї опонувала кандидатську дисертацію, з тих пір ми багато років спілкуємося. До речі, це вона запропонувала провести дуальну лекцію, коли я попросила провести в нас лекцію за напрямком діяльності запрошених професорів, запрошених професорів. Вона запропонувала замість відкритої лекції провести дуальну, на що я і погодилась.

**– Чи були у Вашому житті випадки, коли Ви слухали дуальну лекцію?**

– Наскільки я пам'ятаю, то ні. Коли саме два викладачі проводили лекцію, я не пригадую, але перше змістова наповнення дуальної лекції, наприклад, із залученням студентів, було. Ми таке теж іноді практикуємо зі студентами.

**– На Вашу думку, чи є більшим результатом у дуальній лекції перед звичайною?**

– Я вважаю, що результативність лекції більше залежить від заохочення слухачів і від майстерності викладача, незалежно від кількості викладачів. Але сенс в дуальності є, тому що не все може знати, не все може вміти один

викладач, і завжди доповнення іншим спеціалістом є позитивним внеском у зміст лекції. Тому дуальна лекція буде більш позитивною і результативною.

**– Які Ваші плани щодо подальшого розвитку творчих здібностей майбутніх викладачів дошкільників?**

– У нас викладається вибірково дисципліна «Мистецьке рукоділля», власне, я її викладаю. Там ми дуже гарно розвиваємо креативність студентів, ознайомлюючи їх з різними техніками рукоділля, які випробовуються на практиці. Студенти створюють власні композиції, всі наші вироби можна переглянути у Facebook.

**– Які переваги Ви бачите в провадженні різних видів образотворчої діяльності?**

– По-перше, методика навчання дітей образотворчої діяльності передбачає розгляд різних видів. По-друге, ми думаємо, що це все-таки розвиток творчості дітей, розвиток їхньої креативності, можливість пізнати більше, можливість творити своїми руками. Це позитивно впливає на подальше становлення майбутніх фахівців, майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти.

**– Які виклики можуть виникнути при введенні креативних технік у навчальних закладах?**


– Щоб зрозуміти, які виклики можуть виникнути при введенні креативних технік, потрібно починати вводити і проводити їх. Абстрактно сказати не можу, тому що в кожному креативі може приховуватись підводний камінь, який можна відчутти лише тоді, коли починаєш чимось займатись.

Олександра Форис

24 жовтня, 10<sup>30</sup>, платформа ZOOM


ДУАЛЬНА ЛЕКЦІЯ

Тема: «Креативні рішення розвитку творчих здібностей дошкільників у образотворчій діяльності»



Катерина  
ДЕМЧИК

кандидат педагогічних наук,  
старший викладач кафедри теорії та методик дошкільної освіти Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка



Олена  
МАКСИМОВА

кандидат педагогічних наук, доцент,  
доцент кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка

# «Затишний вечір» у Науковому ліцеї

Учні Європейського наукового ліцею 30 жовтня влаштували «Затишний вечір». Зібравшись після уроків разом у актовій залі ЖДУ імені Івана Франка, у приємній атмосфері, ліцеїсти провели зустріч, сповнену музикою, читанням поезії, зокрема авторських, і цікавим спілкуванням.

Це була прекрасна нагода відійти від буденного, поділитися творчістю і надихнути одне одного на створення нових шедеврів.

Гостей вечора радо вітали ведучі Ульяна Панченко та Всеволод Алексейчук.

Розпочали творчий вечір Олександра Борейко з декламуванням власної поезії «Коли усе в тумані життєвому» та Алла Грозинська з віршем Ліни Костенко «Страшні слова, коли вони мовчать...».

Сергій Працьовитий та Всеволод Алексейчук відкрили для глядачів глибину та красу пісні «На» гурту «Шмальгаузен».

Продемонстрували свій талант і майстерність Софія Бойко та театральна студія «Black art», поставивши етюд про Павла Тичину «Партія веде».

Зворушливе виконання пісні «Сон Амур» гурту «Шмальгаузен» подарували глядачам Софія Хіміч та Сергій Працьовитий.

Перенесли глядачів у прекрасний світ авторської поезії Ангеліна Поліщук з віршем «Осінь ніч» та Чорноплеча Катерина з віршем «Осінь».

Пісні «Counting stars» та «Човен» по-новому прозвучали у виконанні Софії Хіміч під власний акомпанемент на гітарі.

Родзинкою вечора стали музиканти Нікіта Копитов та Денис Десна, які вразили незвичним та неймовірно драйвовим виступом «Papercut» від «Linkin Park» на електрогітарах.

Музичний гурт «Ваки Башіра», до складу якого входять Данило Рева, Олександр Тудачков, Владислав Чернишов та Валерія Коваль, підкорив серця багатьох глядачів

неймовірною енергією та талантом, виконавши пісні гурту «Океан Ельзи» («На небі», «Я так хочу», «Квітка») та гурту «Скрябін» («Спи собі сама»).

На завершення пролунали прекрасні вірші Ліни Костенко у виконанні Анастасії Хоменко («Крила»), Всеволода Алексейчука («А вечір пролітає, наче крижень...»); вірш Василя Симоненка («Море радості» продекламував Сергій Працьовитий.

Особливу подяку за організацію вечора висловлюємо Владиславі Фурик, Данилові Реві, Анастасії Хоменко, Дмитру Усатому, Олександрі Добровольській та Анастасії Венгловській.

Такі заходи не лише зміцнюють родину франківців, а й відкривають нові грані таланту наших ліцеїстів.

Дякуємо всім за теплу атмосферу та незабутні моменти.

Прес-служба університету



Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=566859989061451&set=pcb.566860935728023>

# Sound Triumph або посвята у студенти

У Житомирському державному університеті пройшов щорічний серед студентів ННІ іноземної філології «Sound Triumph». Наші журналісти поспілкувалися з учасницею конкурсу Дариною Ільчук, студенткою 12БД-Фрл, аби дізнатися про захід детальніше.



— В чому суть конкурсу Sound Triumph?

— Спочатку я думала, щоб перевірити підготовку першокурсників, які закінчили курс фонологічної компетентності, проте, як виявилось, це для того, щоб розважити та об'єднати їх. Адже ми не тільки змагалися між спеціальностями, а й співпрацювали у деяких конкурсах і вболівали за інші команди. Мені здається, що це своєрідна посвята у студенти іноземної філології.

— Чи можете Ви детальніше розповісти про завдання, які Ви

виконували?

— Основних завдань було чотири: візитівка групи, це могло бути відео, номер, танок — будь-що, що зможе представити групу. Потім — читання вірша, читання тексту та озвучка мультфільму.

— Наскільки сильними були конкурсанти? Якщо були, то можете когось виділити?

— Загалом, кожна команда була сильна у тому чи іншому завданні. Моя команда, Last Minute, виграла конкурс за озвучку. Група, яка перемогла, мала чудову візитівку, тому на

ваше прохання когось виділити, конкретної відповіді бути не може. Кожна група унікальна.

— Чи зайняла Ваша команда призове місце?

— Так, як я вже зазначила, ми перемогли у конкурсі озвучування мультфільму. Це було досить весело, адже у моїй групі навчаються виключно дівчата, а персонажі були обох статей, проте ми це зробили.

— Дарино, у Вашої команди були конкретні цілі на цей конкурс?

— По назві нашої команди можна

здогадатися, що ми не докладали надзусиль, проте й останніми бути не хотіли. Гадаю, ми прагнули просто бути на рівні з нашими, так би мовити, колегами.

— Ви хвилювались перед виходом на сцену? А може були впевнені в собі та не зважали увагу на інших?

— Чесно кажучи, це був мій перший в житті виступ, перед яким я абсолютно не хвилювалась. Я дослухалась до поради нашої кураторки й просто насолоджувалася процесом.

— Чи був загалом конкурс

складним?

— Конкурс складним не був, адже до нього був час підготуватися, та й, загалом, було весело, а не складно.

— Які особисті Ваші враження від конкурсу?

— Я очікувала, що нас будуть суворо судити за певними критеріями, що все буде дуже офіційно. Проте на конкурсі була цілком дружня атмосфера. Я розважилася, тому впевнено можу сказати, що я була задоволена.

Карина Весельська,  
Олександра Стецюк

# Перемога волейболістів ЖДУ

Чоловіча збірна команда з волейболу факультету фізичного виховання і спорту 23 жовтня на спортивній базі ЖДУ ім. Івана Франка розпочала чемпіонат міста Житомира впевненою перемогою 3:0 над командою ВК STEM-Volley з міста Черняхів. Гра була досить видовищною та напруженою. Гравці продемонстрували силу духу, наполегливість та жагу до перемоги, а також отримали ігровий досвід та позитивні емоції. Редакція газети спрямувала кореспондента до тренера нашої команди Миколи Саранчі за коментарями.



— Як Ви оцінюєте гру суперників, команди з міста Черняхів?

— Видно, що хлопці не один рік тренуються. Команда складається як із досвідчених гравців, що підтягують молодь, так і з новачків. Вже не один рік вони беруть участь у змаганнях різного рівня — міста, району, області і так далі. Мені подобається те, що їх команда складається із досвідчених гравців та черняхівської молоді. Команда непогана. Рівень команди досить непоганий хоча б тому, що минулого року вони були бронзовими призерами. Ми минулого року програли їм першу гру на початку чемпіонату, а цього року ми здобули впевнену перемогу. Я на це дуже і сподівався, і надіявся, і хотів, і ми добились того. Тобто, ми працюємо і, насправді, задоволені результатом.

— Що, на Вашу думку, стало ключовим фактором перемоги нашої команди з рахунком 3:0?

— На мою думку, ще в минулому сезоні перша гра у нас також була з ними. Ми програли їм тоді 2:0, бо ми

грали з трьох партій. В цьому чемпіонаті тришечки відбулися зміни, грається три обов'язкові партії. І, я думаю, ключовим фактором в цих іграх є те, що все налаштувалося. Ми зробили висновки з минулої гри. Врахували всі недоліки, які ми зробили в минулій грі, та перемогли. Цього року у хлопців було більше бажання, вони добре налаштувалися. Знову ж таки, вони тренувалися і вдосконалювалися, щоб працювати на перемогу.

— Розкажіть, як учасники команди налаштовуються перед важливими іграми.

— Наша команда? Я б не сказав, що щось таке нове. Ми тренуємось, тренуємось, проводимо тренування, нічого такого особливого. В принципі, я передивляюся ігри, які ми проводимо, роблю собі певний аналіз. Звертаю увагу на наступних тренуваннях на ті недоліки, які у нас були, наприклад, в тій самій першій грі з Черняхівом. Але, в основному, увагу приділяється тим елементам, в яких ми провалилися. А, в основному,

звичайне тренування. Нічого такого особливого.

— Які плани або цілі стоять перед командою на наступні ігри?

— На наступні ігри тільки перемога. Хлопці налаштовуються, хлопці вмотивовані лише на перемогу. Ми самі собі поставили найвище завдання — перемога. Минулого сезону у нас було 14 команд, які брали участь в чемпіонаті. Цього року зробили так, що перші 6 команд пішли у вищий дивізіон. Так ми потрапили в цей вищий дивізіон. Тобто команди, всі 6 команд, які зараз грають у вищому дивізіоні, вони, можна сказати, нам рідні, добре нам знайомі. А ті команди, які у минулому сезоні зайняли з 7 по 14 місця, вони в нижньому дивізіоні. Тому, чесно кажучи, рівень вищого дивізіону, я б сказав, доволі однаковий, рівний і, відповідно, всі мають шанси на перемогу. Але ми ставимо тільки на найвище — на перемогу. Мінімум — це призери, а в ідеалі, хочемо перемогти, бути чемпіоном.

Артем Соколовський

# Золото на турнірі з гирьового спорту

Ілона Орехівська, студентка ННІ педагогіки здобула I місце на Всеукраїнському турнірі з гирьового спорту «Переяславська осінь». У вправі «Р-12», ривок з довільною зміною рук, Ілона показала результат 286 раз за 12 хвилин. Редакція дала завдання своєму кореспонденту зустрітися з Ілоною та поговорити з нею про життя, спорт та навчання.



— Вітаємо Вас з перемогою на Всеукраїнському турнірі. Перш за все, поясніть нашим читачам — чому Ви обрали саме гирьовий спорт?

— Я з дитинства цікавилась різними видами спорту, але гирьовий спорт найбільше припав до душі. На мою думку, це найкращий силовий вид спорту, в ньому ти можеш покращити свої силові якості, тримати фігуру в тонусі. Також цікавим є виконання різних вправ.

— Як Ви готувалися до цього турніру і що стало ключовим фактором Вашого успіху? Скільки разів на тиждень та скільки разів на день йдуть у Вас тренування? Скільки кілограм за одне тренування Ви піднімаєте?

— Готувалась до турніру, як і всі спортсмени. Основні тренування з гирями були тричі на тиждень, в інші дні був біг, силові тренування або кардіотренування. В тренувальному процесі я використовувала різні гирі — це можуть бути так як 24 кг, так і 16 кг, дивлячись, яку вправу чи дисципліну я буду виконувати.

— Що мотивує Вас досягати високих результатів у гирьовому спорті? Які основні труднощі Ви зустрічали на шляху до перемоги?

— Моя мотивація полягає в тому, що я поставила за мету — досягти певних висот в цьому спорті, хочу стати Майстром спорту України міжнародного класу, а далі, в

майбутньому, хочу стати тренером, і не просто тренером, а Заслуженим тренером України. Труднощі, я думаю, є в кожному виді спорту. Особисто в мене була проблема зі спиною, я п'ять місяців проходила реабілітацію, щоб знову почати займатися спортом.

— Яким був Ваш підхід до підготовки до вправи «Р-12» і як Вам вдалося досягти такого високого результату — 286 повторів за 12 хвилин?

— Насправді, для досвідчених спортсменів з гирьового спорту Р-12 не є такою важкою дисципліною. Звичайно, якщо це гиря 16 кг. А такого результату я отримала завдяки тренеру.

— Яким чином гирьовий спорт допомагає Вам у навчанні та особистому розвитку?

— Навчаючись, я більше популяризую цей вид спорту та можу знайомитись з новими людьми з нашого або якогось іншого університету.

— Чи бачите Ви взаємозв'язок між фізичною підготовкою та академічними досягненнями?

— Так, звичайно. Фізична активність позитивно впливає на когнітивні функції, позитивний настрій, покращення пам'яті, увагу, концентрацію. Також спорт допомагає розгрузити нашу нервову систему.

— Чи є у Вас тренер або ментор, який допомагає Вам вдосконалювати

техніку та досягати нових висот? Які поради вони дають?

— Так, є. В мене є прекрасний тренер, Василь Пронтенко, який завжди підтримує мене як в тренувальному процесі, так і на змаганнях. Дає завжди поради на покращення техніки, як краще зробити ту чи іншу роботу.

— Які наступні цілі Ви ставите перед собою в гирьовому спорті?

— Наступна ціль це, звичайно, виконати нормативи Майстра спорту України міжнародного класу, але поки хочеться перемогти на наступному Чемпіонаті України та поїхати зі збірною України з гирьового спорту на Чемпіонат Європи.

Григорій Тимофєєв

Від редакції: Як пояснив редакції Григорій Грибан, професор кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення, — «Вправа Р-12 — дисципліна гирьового спорту, яку було включено в офіційні змагання з 2019 року. Вона була задумана для військових і отримала назву «гвардійський ривок». По суті, це той самий ривок гирі, але у цій вправі можна довільно міняти руки без постановки гирі на поміст. Якщо у всіх інших змагальних вправах з гирями виступ займає 10 хвилин, то у новій вправі — 12 хвилин. Переможемо є той, хто найбільше разів підніме гирю за відведений час».

# Зустріч з секретарем Спілки журналістів

До кафедри журналістики, реклами та PR ЖДУ імені Івана Франка 5 листопада завітав Віталій Голубєв, журналіст, секретар Національної спілки журналістів України із лекцією на тему «Дослідження інформаційних потреб населення деокупованих та прифронтових територій». Наш кореспондент поспілкувався з ним, щоб більше дізнатися про його перші кроки в журналістиці та про життя.

— Пане Віталію, якось Ви сказали: «Журналістом стане не кожен, а знати українську повинні всі». Відразу зазначу, що я погоджуюсь із Вашою думкою, але виникає запитання: на Вашу думку, які якості потрібно мати людині, щоб стати журналістом?

— Було б дивно, якби хтось не погодився з тим, що українську мову всім потрібно знати й вивчати. А щодо якостей, то потрібна комунікабельність, інтерес до навколишнього життя й небайдужість. Адже в журналістику легко потрапити, але якщо тобі нецікаво те, чим ти займаєшся, а журналістика не дуже високооплачувана сфера, то повинна бути якась мотивація. Тому ті люди, які цікавляться життям, які небайдужі, про яких кажуть, що в них «шило в одному місці», мають більше шансів у журналістиці.

Під комунікабельністю я розумію не просто вміння зав'язати розмову, привернути до себе увагу або збільшити довіру співрозмовника, а також здатність викласти свої думки правильно й переконливо як усно, так і письмово. Основне, з чим працює журналіст, — це слово. Якщо ти не можеш за допомогою слова донести свою думку, запитати людину так, щоб вона зрозуміла, про що ти запитуєш, переконати в чомусь, попросити, десь наполягти, тобі буде важко. Тому журналіст потребує комунікабельності, інтересу до навколишнього життя й небайдужості.

— Як до Вас прийшла ідея створення Школи універсальної журналістики? Які знання отримують учні?

— Універсальність для мене — це, насамперед, українська мова. У нас основний акцент робиться на роботі зі старшокласниками. Це навчання вмінню гарно та переконливо викладати свої думки саме українською мовою. Якщо людина навіть не стане журналістом, вона прокачає свої мовні навички.

Багато століть на нашу мову впливала Росія, що зумовило існування суржику, русифікованих слів, канцелярського й бюрократичного стилю викладу інформації, характерного

для радянських часів. На жаль, він зараз спотворює мову. А нам потрібно, щоб виросло нове покоління, яке вміє гарно, чітко й грамотно висловлювати свою думку українською.

Щодо самої ідеї Школи: це було в 2006 році, тобто вже 18 років тому. У той час я був головним редактором і відчув, що ніби вперся в якусь стелю у професійному розвитку. Захотілося спробувати щось нове, захотілося зібрати молодь, поділитися знаннями, досвідом, спілкуватися в неформальній атмосфері. Спочатку, це було швидко, як розвага. Але коли з'ясувалось, що люди готові за це платити і на це є попит, я зрозумів, що Школу можна розвивати.

Спочатку ми працювали з дорослими, обіцяли кращим випускникам працевлаштування в редакції. Але коли така можливість зникла, ми переорієнтувалися на старшокласників. У 2020 році це стало моєю основною сферою діяльності.

— Пане Віталію, у своєму Facebook ви писали, що опусите свій день через 10 років. Розкажіть, для чого Ви це робите і яких результатів досягаєте через цю вправу?

— Уявляючи себе в майбутньому, ти починаєш краще розуміти, які кроки можна робити вже зараз, щоб подолати розрив між собою теперішнім і тим, ким хочеш стати через 10 років. Масштабні зміни складаються з маленьких, іноді непомітних щоденних кроків, які з часом приводять до результату. Я помічаю, що якісь речі, про які я писав, починають проявлятися вже зараз. Напевно, тому що підсвідомість шукає можливості скоротити розрив між бажаним і реальним. Спочатку я писав про те, що хочу мати або де хочу побувати. Зараз більше пишу про те, якою людиною хочу бути. Адже, якщо ти розвиваєш потрібні риси характеру, знання й навички, то досягти зовнішніх цілей стає легше.

— Ви писали про те, що у 14 років опублікували свою першу статтю. Про що вона була?

— Це була замітка про дитячий табір «Молода гвардія». Нас відправили на зміну для юних журналістів

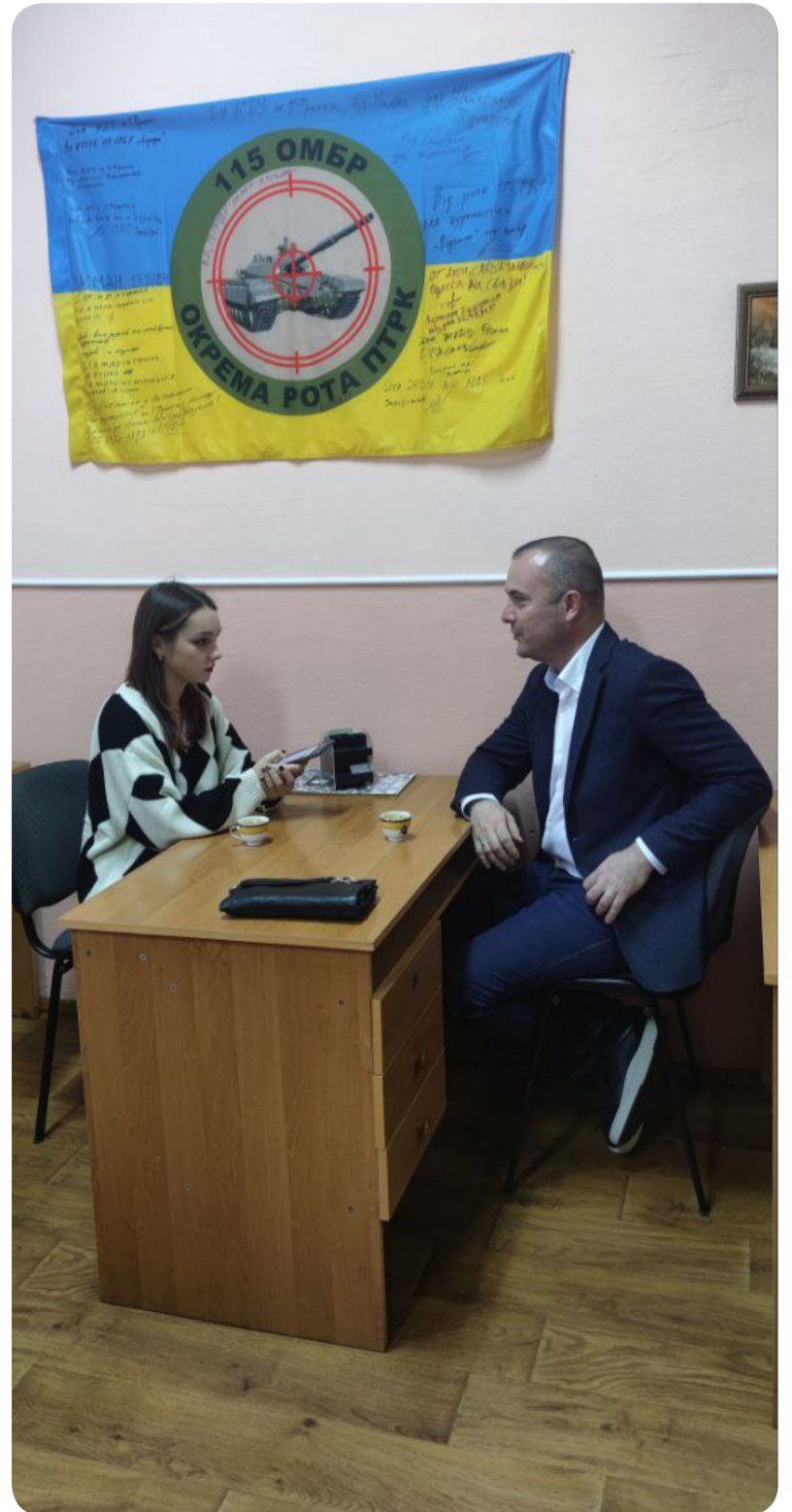
в Одесу. Це був листопад, у морі ми не купалися, але з нами проводили заняття з журналістики. Я написав замітку, за яку отримав грамоту. Повернувшись додому, подумав, що можна спробувати опублікувати свій матеріал. У Рівному була «Молодіжна газета», яку я продавав. Я пішов до редакції, це було єдина газета, яку я знав, й запропонував свій текст. Я виврав листок із зошита і написав від руки, як шкільний твір. Не знав про те, що потрібен заголовок і підпис. Через місяць я стояв у переході і продавав газету. Йшла повз працівниця редакції і сказала: «Гей, Голубєв, зайді до нас, тобі гонорар нарахували — 14 гривень 32 копійки». Із цього все й почалося.

— Ви зараз перевіряєте роботи учнів Школи універсальної журналістики. Як би Ви оцінили зараз, з висоти свого професійного досвіду, свою першу статтю?

— Я б там багато виправив, починаючи із того, що написав би заголовки та поставив би підпис. Я пам'ятаю, що в таборі виступали співаки і я написав речення: «Пісні у виконанні Анатолія Матвійчука дуже сподобались юним...», то я б зараз не написав в третій особі. Я писав, що «нам сподобалось», мені тоді здалося, що це так красиво звучить. Я пам'ятаю, що я писав трішки з пасофом, бо я вважав, що так правильно писати. Тобто, я якісь красиві фрази чув по радіо, телевізору і думав, що так правильно писати. Вжити десь слово «концепція» чи ще якесь. Як багатьом підліткам, мені хотілося здаватися дорослим, розумним, солідним, що я знаю всякі слова і вмію кучеряво подавати фразу.

Вже потім, коли ти ростеш, то розумієш, що як раз круто — це писати просто й зрозуміло. Дуже багато успішних журналістів просто говорять і пишуть. А ті, хто там мало чого досяг, то в них як раз присутній цей пафос. Але, одним словом, всі проходять цей етап, коли хочеться бути екстравагантним, відрізнятись від усіх. Вже потім, з досвідом приходять твій стиль, з яким тобі комфортно.

Анастасія Скородинська



# Що для Вас 1000 днів війни?

Початок на 1 стор.

— 1000 днів війни — це болючий час втрат і страждань для багатьох людей. Це час незламної боротьби та стійкості українців. Попри труднощі, які ми долаємо кожного дня, все одно усі надіємося і віримо в перемогу. Це, також, час єдності і підтримки, які дають сили нам йти усім вперед. Війна для мене змінила абсолютно усе: життя та дитинство, цінності, світобачення та майбутнє. **ПРОТЕ ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА!**, - **Маргарита, 12 років, учениця.**

— Ця 1000 днів принесла нашій державі море горя, страждань, розрухи та смертей. Навіть у страшному сні ми не могли уявити, що наш сусід піде на нас війною і буде безжалюно та безбожно нищити український народ. Я вірю, що ми вистоїмо та переможемо, відбудуємо нашу неньку-Україну та будемо центром Європи, - **Галина, 60 років, пенсіонерка.**

— 1000 днів війни сильно вплинули на мене, хоча, думаю, не так сильно, як на тих, хто когось втратив або перебував у гарячих точках. Я зрозуміла, що час потрібно цінувати. Зрозуміла, наскільки добре ми жили тоді, коли навіть не замислювалися про смерті, які зараз відбуваються щодня в Україні. Ми були разом із сім'єю, з друзями й думали, що гірше за коронавірус бути не може. Але ці обставини показали, які сильні люди. Кожного разу, коли я приїжджаю до України, відчуваю страх — боюся за себе та свою дитину. І мене дуже лякає те, що люди звикли до цього й продовжують так жити, - **Каріна, 22 роки, фотограф.**

— Що для мене 1000 днів війни? Це біль та втрата України, втрата її синів та дочок, які боролися і відстоювали нашу свободу! Завдяки ЗСУ ми є сьогодні, ми живемо тут і зараз, ми маємо це цінувати. Для мене 1000 днів війни, це не просто дата, це біль усієї України. Біль, який не можна висловити словами, невимовний біль, - **Вероніка, 12 років, учениця.**

— 1000 днів війни для мене — це час, коли все змінилося. Я ніколи не думала, що доведеться жити у світі, де щодня чути тривоги, новини про вибухи й втрати. Це дуже страшно. Мій тато воював, і я завжди боялася за нього. Кожен його дзвінок був для мене щастям, бо я знала, що він живий. Цей страх залишиться зі мною назавжди. Війна навчила мене цінувати прості речі: час із сім'єю, прогулянки з друзями, спокійні ранки. Тепер я мрію про день, коли все це закінчиться, і ми зможемо сказати — ми перемогли, - **Мар'яна, 16 років, учениця.**

— Це, як грим з неба, це — величезний біль і туга за заггиблими друзями та знайомими, - **Юрій, інженер, 53 роки.**

— Це тисяча днів знуцання над людьми, над нашим народом. Весь час відчуття страху за рідних і близьких, - **Ілона, ювелірка, 31 рік.**

— Для мене 24 лютого — це чорна дата, яка назавжди залишиться в моїй пам'яті. Це день, коли ми почули страшне слово — війна. День, коли моє життя та життя моєї сім'ї поділилося на «до» та «після». Багато українців були змушені виїхати зі своїх міст і покинути свої домівки назавжди. 1000 днів війни — це мужність, стійкість, єдність і велика відвага. Це численні втрати наших героїв-захисників. На 1000-й день війни Україна продовжує стояти незламно, нагадуючи всьому світу, що справжня сила — у вірі та єдності. Я вірю, що ми дійдемо до перемоги, адже перемога над ворогом — наша спільна мета, на яку сьогодні працюють усі, навіть наймолодші українці, - **Тетяна, 43 роки, продавець-консультант.**

— 1000 днів війни для мене є символом стійкості та витримки, які кожен з нас проявляє щодня. Це час болю і втрат, що залишає неабиякий слід у серці. Кожен день цієї



я знайомлюсь з новими людьми, набуваю досвіду, навчаюся. Але усього цього я не змогла б робити, якби не всі ті люди, які зараз боронять нашу країну, - **Вікторія, студентка, 18 років**

— Це безліч несправедливо втрачених життів, втрата часу в контексті розвитку, розкол суспільства й відсутність громадянського обов'язку, проблема освіченості населення, використання українців в якості ресурсу стримування, в цілому, війна для бідних, - **Ярослав, 25 років, військовий.**

— На цю тему можна говорити довго. Бо ніхто не знав, не думав, що ми зможемо протриматись так довго. Та і через це все Росія втратила курцину. І навіщо? Щоб так легко втратити свої території, вони вторглись на чужі землі. Велика частина часу пройшла з того моменту. Це — трагічні дні для нашої держави, це 1000 днів оборони України. З найяскравіших моментів можу назвати затоплений крейсер «Москва» та слова керівників впливових держав Європи про те, що більше трьох тижнів ми не витримаємося, - **Сергій, 51 рік, бригадир.**

— 1000 днів добив від росіян, які нікому не потрібні. Неймовірний розвиток української ідентичності, завдяки якій про Україну чули хоч раз вже по всій планеті. Найбільше запам'ятався перший вибух на Кримського мосту, - **Максим, 22 роки, менеджер закупівель військового обладнання та амуніції.**

— Це 1000 днів пекла на нашій землі. Це неймовірно жажливо в наш час. Хочу, щоб Україна якнайшвидше перемогла. З найяскравіших моментів можу виділити ті моменти, коли дізналась, що брат буде захищати нашу країну, коли помер мій дядько, коли помирали безневинні люди через росіян, коли були вибухи поруч. Коли багато співаків почали писати пісні для підняття духу нашого народу. Коли всі вішали прапор України всюди, де тільки можна. Коли наші люди масово виїжджали за кордон, намагаючись вберегти себе та своїх близьких, - **Діана, 16 років, студентка.**

— 1000 днів повномасштабного вторгнення РФ — це є продовженням війни, яка триває понад 10 років в нашій країні. Це нескінченна кількість часу неймовірного спротиву та героїчної боротьби, дуже багато втрат і болю: безперервні сирени повітряної тривоги, ППО, яке збиває цю гидоту, терсті з лиця землі міста і села, десятки тисяч заггиблих і покарічених, побратими, які навечно закарбувалися в наших серцях та нагадують про те, що ми — нескорена вільна нація та перемога буде за нами. Слава Україні, слава нашим Героям та хай прийде смерть нашим ворогам, - **Алла, 46 років, логістка міжнародної кампанії.**

— 1000 днів війни — це не лише біль та страждання, це також 1000 днів стійкості та незламності, 1000 найстрашніших днів, 1000 днів скалічених душ та 1000 днів, які змінили нас назавжди. Кожен день цієї боротьби наближає нас до Перемоги. Слава Україні та смерть ворогам! - **Неоніла, 80 років, пенсіонерка.**

— 1000 днів війни — це 1000 днів болю, страху, але й незламної віри. Це час, коли ми всі, як один, стоїмо за нашу свободу. Я бачу, як змінюються люди — вони стають сильнішими, згуртованішими. Ці дні назавжди залишаться у моєму серці як свідчення того, на що здатен наш народ, - **Руслан, 59 років, пенсіонер.**

— Для мене це 1000 днів боротьби за життя, за дім, за рідних. Це 1000 ранків, коли прокидаєшся з однією думкою: вижити і захистити. Це і втрати, і сльози, і, водночас, гордість за те, що ми не здаємося, попри все. Кожен день — це крок до перемоги, - **Сергій, 54 роки, телеоператор.**

Читайте далі на 7 стор.

боротьби підкреслює нашу силу і мрію про одне — мир у світлому майбутньому, - **Мирослава, 13 років, учениця.**

— Для мене — це усвідомлення того, наскільки люди мають скривдені серця, наповнені жорстокістю і люття. 1000-й день війни — це невимовний біль за мій край, це тисячі зруйнованих доль і багато пролитих сліз. Але, водночас, це повага і величезна вдячність усім захисникам, - **Настя, 18 років, менеджер з продажу.**

— Ми — незламна й нескорена нація. За 1000 днів війни ми показали світу свою міць та згуртованість. Наші захисники та захисниці дають гідну відсіч найпотужнішій армії, яка впернено сподівалась захопити нас за три дні, але їхні плани було зруйновано. Ми вистояли. І, навіть більше, показали ворогу, що ми дійсно козацького роду, й нас не просто здолати, - **Володимир, 66 років, пенсіонер.**

— 1000 днів повномасштабної війни для мене — це 1000 днів незламності та боротьби. Незламність не лише на фронті, а й у цивільному житті: житті дітей, молодих людей, літніх. Ми майже щодня ходимо у ховище через тривоги, щодня згадуємо тих, хто поклав життя заради нас та допомагаємо тим, хто бореться, - **Олександра, 13 років, учениця.**

— Для мене 1000 днів війни — це величезні втрати та смуток за всіх людей, які страждають від цієї жажливої війни, але навіть у такі тяжкі часи

# Що для Вас 1000 днів війни?

Початок на 1, 6 стор.

— Ці 1000 днів для мене — це дорога довжиною в життя. Дорога, на якій я втратила рідний дім, але знайшла віру в людей, у їхню доброту і готовність допомогти. Це біль і, водночас, сила, яка змушує рухатися далі, боротися і вірити, що кінець буде щасливим, — **Юлія, 50 років, акушерка.**

— Цей період в 1000 днів для мене і для багатьох людей справжній кошмар. У мене немає слів, щоб описати всі події, які сталися за цей час, але одне я знаю точно — ті, кого ми втратили, більше до нас не повернуться. Хочеться вірити, що це скоро закінчиться, — **Карина, 18 років, студентка.**

— Особисто для мене 1000 днів війни — це страх за своїх дітей і онуків, за свою родину, за військових, які гинуть. Страшно йти на алею слави і дивитися на фотографії загиблих, проїжджати повз кладовищ і бачити велику кількість прапорів. Боляче матері хоронити сина, дружині — чоловіка, коли діти біжать на кладовище й обіймають фотокартки своїх батьків. Коли мій дідусь казав про те, що не можна пережити війну просто так. Раніше я думала, що це

просто пусті слова, але зараз я його розумію. Емоцій немає ніяких, лише пустота в середині. Запам'яталися усі події, з першого дня війни. Страшно було чути вибухи, коли літали винищувачі, а зараз звикли, — **Людмила, 46 років, домогосподарка.**

— 1000 днів війни для мене це не тисяча, це 3600 днів з гаком. Це — втрачені друзі і повноцінний зв'язок з місцем, яке я називала домом. Втрачені люди, які стали жертвами пропаганди або, і це найсумніше, добровільно перейшли на ту сторону. 1000 днів війни — це один привід згадати рідний мікрорайон і загнати чим глибше тугу в серці за ним, бо колиш я заборонила собі сумувати за домом, щоб жити тут і жити далі. Це тисячі жертв, жінок, чоловіків та дітей, які полягли за те, щоб завтра було. Тисячі загиблих тварин і незліченна шкода природі та усьому живому.

Це відчуття, коли тобі нема місця ні тут, ні там, бо ти чужий, тут «переселенець» і «понаїхавший», а там «бендеровець».

Але це ще і можливість боротися, і привід не здаватися. Це — війна, війна кривава на фронті і не менш кривава духовна та економічна в тилу. Це

те, про що я буду згадувати колись з думкою, що бувало і важче, тому йдемо вперед, як би складно не було, — **Вероніка, 19 років, студентка.**

— 1000 днів війни — страшна дата для нас. Важко уявити, що вже пройшло стільки часу і ми боремося з цією навалою. Особисто для мене — це жахливі дні, тому що кожного дня очікуєш тривоги, хвилюєшся за своїх рідних і близьких. Також переживаю з приводу того, що буде з Україною і з нами. Найбільше я відчула вплив війни, коли було мобілізовано мою рідну людину, дуже страшно жити в режимі очікування, чекати новин, коли людина вийде на зв'язок і ти її нарешті почуєш. 1000 днів — це жахлива дата особисто для мене і для моєї сім'ї, — **Вікторія, 30 років, вчителька.**

— В останні роки життя в Україні моє життя змінилося, і те, що я переїхала в іншу країну, дало мені початок нового життя. Я вже звикла до Німеччини, звикла до менталітету і до культури, і Німеччина стала для мене вже як рідною. На даний момент, після стількох вкладених сил і енергії на інтеграцію, я можу відверто сказати, що я буду почувати себе більш чужою в Україні, ніж тут. Тому, загалом, для мене почалося нове життя. І я почала планувати своє майбутнє тільки тут. Звісно, мені жаль, що в нас в країні зараз відбувається, шкода людей, які постраждали внаслідок війни, проте я стараюся жити далі, — **Олександра, 16 років, школярка.**

— Для мене 1000 днів означає біль, страх, втрати, незламність, героїзм і силу тих, хто захищає Україну, та тих, хто допомагає їм на тилу, — **Ксенія, 18 років, студентка.**

— 1000 днів війни, це 1000 днів болю, страху, переживання, надії. Кожного дня ти надієшся на перемогу та на ЗСУ, але ворог виявився дуже жорстокий і твої надії потроху згасають. 1000 днів і тисячі загиблих, зниклих безвісти, поранених, виїхавших з нашої країни людей, а ти не знаєш, скільки це ще буде тривати. 1000 днів і сотні тисяч загиблих, які вже ніколи

не повернуться. Важко щодня дивитися в очі рідним загиблих, тому що бачиш в них велике спустошення та біль, який вони нестинуть все життя, — **Тетяна, 42 роки, швачка.**

— 1000 днів війни для мене означає, що такий довгий час наша країна бореться за мирне життя та майбутнє. Також це показує, що, не дивлячись на страх, біль та складнощі, українці не здаються та роблять все, для того, щоб у нас було майбутнє. Люди працюють, навчаються, розвиваються та підтримують економіку України і це дає зрозуміти, що ми сильні та віримо в перемогу, у щасливе, мирне, велике майбутнє України, — **Віолетта, 17 років, студентка.**

— Біль, відчай, втрата надії, сум, втрата друзів, обмеженість життя, — **Сергій, 20 років, військовослужбовець.**

— 1000 днів боротьби за свободу, страждань людей, які втратили домівки, або, що гірше, близьких людей; невпевненості у завтрашньому дні, страх за майбутнє, але і крім цього, 1000 днів вдячності військовим, за кожен з цих прожитих днів, — **Анна, 18 років, студентка.**

— Мені, як і більшості українців, назавжди запам'ятається найперший день повномасштабної війни. У перші дні я не мала уявлення, що означає справжня війна, оскільки, на відміну від інших міст, мій рідний Слов'янськ тоді не так потерпав від обстрілів. Однак, коли в березні я вперше почула повітряну тривогу, коли запровадили комендантську годину, коли не можна було вмикати світло після заходу сонця, а за вікном віддалено чулися вибухи, стало справді страшно. Лінія фронту була занадто близько, у магазинах почався дефіцит продуктів, тож ми з рідними вирішили поїхати в інше місто, щоб перечекати, як здавалось тоді. З того часу пройшло майже три роки, гинуть сотні людей, та я все ще сподіваюся, що невдовзі це закінчиться, — **Софія, 16 років, учениця.**

— Напевно, я завжди буду

пам'ятати ранок 24 лютого. Ці емоції та почуття я не забуду ніколи, кожного разу при згадці в мене починається паніка. Сліз було багато, плакала від страху та шоку, коли читала новини про наших військових та цивільних, які постраждали, — **Олена, 17 років, студентка.**

— Мене вражає неймовірна стійкість людей, які, незважаючи на обстріли, продовжують жити, працювати, волонтерити і допомагати один одному. Також хочу відзначити героїзм наших захисників і захисниць, які ціною власного життя борються за незалежність і майбутнє нашої країни. Протягом всього життя пам'ятатиму кадри обстрілів, евакуації, обмінів полонених. Наступним поколінням варто буде розповідати про ціну свободи та її важливість. Я щиро сподіваюся, що незабаром прийде мир на нашу землю, — **Артур, 15 років, студент.**

— На все життя запам'яталось, коли у перший день повномасштабної війни я побачила біля свого будинку російський бтр. Було дуже страшно. Раділа, коли наші військові звільняли Херсон, Харківську область та мою рідну Сумську. Найбільший шок був, коли росіяни підірвали Каховську ГЕС, неймовірно боляче було дивитися кадри з наслідками цієї трагедії. Дуже страшно було від звуків вибухів. В цей час сподіваєшся, що ціль збили і не постраждали невинні люди. Своім дітям буду розповідати все, оскільки вони повинні знати історію нашої країни, — **Анастасія, 17 років, студентка.**

— Перш за все, хочу відзначити, що війна в нас триває не одну, і навіть не дві тисячі днів, а майже 11 років. Більшість людей відчули на собі весь жах війни лише після початку повномасштабного вторгнення. Кожного дня при перегляді новин стає боляче, адже ні в чому невинні люди страждають через націю бовдурів, які вмють лише знищувати та привласнювати чуже. Мене вражає незламність більшості українців, які продовжують працювати на благо суспільства, волонтерять і, звісно ж, воюють. Я сподіваюсь, що українці, нарешті, зроблять правильні висновки і позбудуться залежності від російської культури, адже національна свідомість є основою незалежної держави. На підтвердження хочу навести цитату Романа Ратушного, громадського активіста та військового, який загинув влітку 2022 року на Харківському напрямку: «Поки ЗСУ вбивають русню на фронті, ви не здатні вбити русню в собі», — **Єлизавета, 18 років, студентка.**

Читайте далі на 8 стор.



# Що для Вас 1000 днів війни?



Початок на 1, 6, 7 стор.

— Для мене 1000 днів війни — це сотні днів страждання, розлуки з рідними, вимушений виїзд за кордон, страх, біль. Хотілося б вірити, що це страшний сон, але ні, це все відбувається наяву. Багато людей покидають свій дім назавжди. Назавжди, тому що їм просто нікуди повернутися. Їхнього дому більше немає. Їхнього міста немає. Немає часточки їхньої душі. Насправді, у кожного з нас всередині щось зламалося, коли ми прокинулися вранці 24 лютого. А в багатьох трагедія трапилася набагато раніше, у 2014 році, коли в нас відібрали Крим і Донбас. Хочеться вірити, що колись цей страшний сон закінчиться, бо все з часом закінчується, але ми вже ніколи не повернемо людей, яких вбила ця війна, — **Олександра, 17 років, студентка.**

— Для мене 1000 днів війни, це далеко не 1000 днів. Це навіть не 10 років нашої боротьби. Це — десятиліття, протягом яких ми, українці, виборюємо право на існування. 1000 днів, це ще одне жорстоке нагадування, що росія — загроза для усього світу. 1000 днів назад Україна почала боронити весь світ ціною наших найкращих і найдостойніших.

1000 днів для мене — це невимовна вдячність, що протягом цього часу, моя сім'я, мої знайомі і тисячі таких самих людей, як я, можуть прокидатися вранці і жити життя. Для мене це гордість, що наша країна вистояла і продовжує стояти, не дивлячись на всі слова про «три дні».

Але 1000 днів для мене — це також біль, бо за цей час Україна і ми як суспільство, втратили найсвідомішу і найкращу частину українців, які мали б творити її краще майбутнє, — **Євгенія, 20 років, студентка.**

— Розуміння того, що повномасштабна війна триває вже більше 1000 днів, викликає в мене дві різні емоції: біль та гордість. Біль — бо всі ці дні наш народ страждає, прокидається вночі він звуків сирен, втратили найцінніше та біжить в укриття, не знаючи, чи зможе прожити ще один день. Кожного дня — нові втрати, сліз вже не вистає, аби оплакувати всіх людей, які віддали своє життя, боронячи нас від

його часом зовсім немає, тому що, коли я їду в зону бойових дій до чоловіка, мені не страшно. Боюся тільки за дітей. Війна для мене — це очікування дзвінка, повідомлення, короткотривалих відпусток раз в чотири місяці. І отак вже 1000 днів. Це, насправді, важко поставити своє особисте життя і життя сім'ї на паузу, в режим очікування. І я вже не знаю, чого я чекаю більше, просто демобілізації чоловіка чи перемоги, не знаю чого, — **Тетяна, 47 років, дружина військового.**

— Для мене 1000 днів війни — це 1000 днів страждання усіх українців і, водночас, зростання їхньої мужності. Спочатку, я пам'ятаю, що 16 лютого всі говорили, що ось-ось розпочнеться війна. Всі тоді жартували, тому що не вірили, що на нас тхось нападе. Той день пройшов, всі були спокійні, все було чудово. А потім, 24 лютого, почалося повномасштабне вторгнення. Тоді був дуже великий стрес, цей день мені, водночас, і запам'ятався, і я нічого не пам'ятаю з того дня. Тоді я плакала, тому що зв'язок зник, я не могла зателефонувати до тата, який був в сусідній області. А потім смикалася, бо він перетелефонував і казав, що я дурненька, бо хвилююся. Дітям я буду розповідати про те, як ми в бомбосховищах під час тривоги писали семестрові контрольні, коли над нами літали ракети і всю школу трусило, — **Дарина, 17 років, студентка.**

— 1000 днів війни — це важкий шлях, пройдений нашим народом. На жаль, це тисячі зруйнованих і втрачених життів, тисячі людей, які залишилися без домівок. Але це — 1000 днів, які свідчать про міць і мужність наших людей, які виборюють свою свободу. Вразила згуртованість українців в перші дні початку війни, кількість добровольців, серед яких були зовсім юні хлопці і дівчата. Викликало і викликає досі сльози те, як люди, рятуючись із прифронтових зон, вивозять своїх тварин. Як волонтери, ризикуючи власним життям, повертаються в знищені села, щоб вивезти котів і собак. Що буду розказувати внукам, поки не знаю. Про всі жахи, які зараз відбуваються, поки дуже боляче говорити і згадувати. Але,



можливо, скажу, що ця війна відкрила шлях повної самоідентифікації нашої нації, українізації, вивчення своєї історії, яка була спотворена радянською владою. Ми весь час повинні пам'ятати про високу ціну свободи і про тих, хто віддав усе заради перемоги, найцінніше — своє життя, — **Леся, 45 років, приватний підприємець.**

— 1000 днів страждань для нашої держави. Про війну я дізнався не з самого ранку, а вже набагато пізніше, але навіть коли я прокинувся, якось все було не так, як зазвичай. Чомусь всі, хто зазвичай спав, в цей час не спали. Тільки потім я дізнався, що біля нас були досить гучні вибухи і, схоже, я один від них не прокинувся. Потім, коли я йшов в школу та сидів на першому уроці, все було, як завжди. Це була, здається, геометрія, яку вела у нас класна керівниця. На першому уроці прозвенів довгий дзвінок, як за пару днів до цього, коли у нас були тренування з евакуації. Ніхто майже не відреагував. Навіть пам'ятаю, що, коли класна керівниця пішла дізнатися, що трапилось, однокласниця пожартувала: «А уявіть, якщо війна почалась?». Десь через 2-3 хвилини вчителька повернулася і виглядала так, наче ледве стримувала сльози. Вона подивилася на нас і сказала: «Можете йти додому. Почалась війна». Пам'ятаю, я ще подумав: «Яка війна? Що ви всі говорите?». Але, коли я повернувся додому, дідусь дивився новини за комп'ютером, і я зрозумів, що все-таки почалась війна, — **Егор, 18 років, студент.**

— 1000 днів війни — це, насамперед, незламність нашого народу, віра в те, що перемога буде за нами, оскільки в цій війні ми стали сильнішими, ми показали свої кращі якості. Дуже болісними є втрати, які ми несемо у цій війні. Дуже болить, коли серед цих втрат є імена знайомих і близьких нам людей, а це неминує. Дуже боляче через своє серце пропускати такі новини, але віритися, що майбутнє все ж буде світлим. Щодо тих моментів, які нас змушували усміхнутися, які буди ясным промінчиком під час цього важкого часу, то це гарні новини із фронту, зустрічі із нашими знайомими, які поверталися в короткотривалі відпустки і емоції під час цих моментів не можна передавати словами, наскільки вони цінні, трепетні і важливі. Також хочеться зауважити, що війна не минеться безслідно для українців, вона залишиться в думках, серцях, в кожній клітинці і в кожному нерві. Ми стали тим поколінням, яке бачило війну, яке переживав війну. Найстрашнішим, для мене особисто, є те, що війну бачать наші діти і діти переживають події війни. Віряться в якнайскорішу перемогу, але для цього потрібно усім докласти зусиль на кожному етапі війни, всі, хто чим може, має долучитися до допомоги ЗСУ. Потрібно робити все, щоб ці великі жертви не були марними і щоб та висока ціна була заплачена не просто так, — **Наталія, 43 роки, директор ліцею.**

— Що пекло існує за життя, а не після смерті; що людина — це найжорстокіше створіння у світі, вона ні перед чим не зупиниться.

11 листопада 2022 року. День був, як і попередні, під час окупації вони однакові. Я прокинулася десь о 8 годині ранку, вийшла на двір, було прохолодно, телефон розряджений через те, що не було світла. Бабуся щось готувала на дворі, розпалюючи вогнище. Це наче були макарони, точно не пам'ятаю. Коли вона закінчила, ми поїли та вирішили сходити по чисту воду.

Є чиста вода, яку ми пили та на якій ми готували їжу, та є річкова, яку ми використовували для того, щоб митися та мити посуд. Чиста вода закінчувалася, а це головне, що потрібно вдома, тому ми зібралися, взяли пусті бутлі на 10-20 літрів, маленький візок та вийшли. Йшли ми через центр міста близько 1-1.5 години. Дійшли до лікарні, де була свердловина, а там вже була величезна черга. Ми стали в чергу та стояли біля двох годин. Підійшла наша черга, ми набрали воду, почали відходити від лікарні, аж бачимо, що під'їхала машина, вся пошарпана, із вм'ятинами та слідами від куль. Звідти вийшов військовий у формі, років 30. На перший погляд і не скажеш якої країни, бо не було ні шевронів, ні нашивок.

Люди стояли дуже здивовані, тому що за два дні до цього, 9 листопада, всі окупанти на БТРах, танках, легкових машинах виїхали з нашого міста. Першою думкою було те, що вони знову повернулися, але ми помилились. Хтось з натовпу крикнув: «А ви наші?». Чоловік відповів: «Ну, звісно, наші».

Люди почали підходити, обіймати, плакати від такого раптового щастя. Я була в шоці, а потім підійшла до нього та його побратима, який також вийшов з машини. Вони розпитували про місто, про проблеми, які за собою залишили росіяни, про місце, де могли б залишитися окупанти. Ми довго говорили, потім вони поїхали та дали сигнал, щоб інші машини заїжджали.

Військові поїхали, та і ми пішли, потрібно було розказати цю новину мамі, сестрі, які в цей день мали бути вдома. Не пройшли ми і півдороги, як зустріли їх. Вони йшли купити якоїсь їжі. Ми почали їм розповідати про те, що щойно бачили, а вони сказали, що вже знають. По нашому невеличкому містечку Бериславі, що у Херсонській області, новини швидко розходяться. Ми на radoщах пішли додому. Далі день був звичайний, але на серці було набагато тепліше, ніж вранці. — **Ганна, 17 років, студентка.**

**Аліна Самкова, Ілля Якимчук, Вікторія Фелюст, Аліна Мартинова, Карина Весельська, Анастасія Скородинська, Жуківська Віолетта, Єлизавета Данилюк, Олександра Стецюк, Софія Байдюк**





# Форум MediaMove

Представники студентського братства університету, студенти природничого факультету взяли участь у форумі MediaMove, який пройшов у Києві та був організований Українською студентською лігою для медійників студентських самоврядувань. Учасники форуму, Вероніка Богінська та Віталій Матявін, розказали нашому кореспонденту про форум та відповіли на запитання, які його стосуються.



**– Що вас надихнуло взяти участь у форумі MediaMove?**

**В.Б.:** – Думаю, в першу чергу, це бажання розвивати студентське самоврядування в нашому університеті і необхідність ведення сторінок в соціальних мережах. Власне кажучи, форум MediaMove був саме про це: про копірайтинг, графічний дизайн, залучення аудиторії. І там мені, разом з нашим членом медіавідділу студбратства, вдалося отримати певні навички, які допоможуть в цих активностях.

**В.М.:** – Мене надихнуло бажання дізнатися більше про сучасні тенденції в медійній сфері та знайти нові ідеї для розвитку студентського самоврядування. Такі заходи дають можливість отримати досвід і понаблюдати за людьми, які вже досягли успіху в цій галузі.

**– Скажіть нашим читачам кілька слів про форум – для чого він проводився, що обговорювали, хто брав участь тощо.**

**В.Б.:** – Форум проводився для покращення навичок членів студентських самоврядувань університетів всієї країни в медіасфері для того, щоб вміти правильно викладати пости, писати доречні тексти під них. На ньому були запрошені копірайтери, які співпрацюють з найкращими компаніями країни, зокрема, копірайтерка, яка працює з Сільпо.

**В.М.:** – Форум MediaMove був організований для обміну досвідом між студентами та експертами у сфері медіа. На заході обговорювали роль медіа в університетському середовищі, сучасні комунікаційні інструменти та шляхи залучення молоді до активної діяльності. Участь брали студенти з різних університетів, викладачі, медіаексперти та представники громадських організацій.

**– Які теми форуму стали для вас найбільш цікавими чи корисними?**

**В.Б.:** – Для мене, як для людини, яка часто пише пости з висвітленням діяльності студентського самоврядування, саме блок про копірайтинг був найкориснішим. Ще ми розробляли комунікаційну стратегію студентського самоврядування в соціальних мережах, що також виявилось досить цікавим та корисним для мене як для голови студентського братства.

**В.М.:** – Найбільше зацікавили теми про створення контенту для соціальних мереж та роботу зі студентською аудиторією. Також корисною була інформація про побудову стратегії комунікацій для студентських організацій.

**– Який досвід, отриманий на форумі, ви плануєте впровадити у студентське самоврядування вашого університету?**

**В.Б.:** – В першу чергу, це комунікаційні стратегії, про які на форумі чудово розповіли для студентських самоврядувань та які дозволяють залучати студентів до активної участі у житті університету, зацікавлювати їх в тому, щоб бути членами студентського самоврядування. Методики написання постів, копірайтингу – доступно, легко та чітко інформувати студентів про це.

**В.М.:** – Планую впровадити ідею створення регулярних інформаційних дайджестів для студентів університету, щоб тримати їх у курсі останніх новин та заходів. Також хочу організувати воркшопи для активістів щодо створення якісного візуального контенту.

**– Як ви вважаєте, яку роль відіграють подібні форуми у розвитку студентського самоврядування?**

**В.Б.:** – Це здобуття певних навичок, але також над цим стоїть нетворкінг, можливість познакомиться саме з членами студентського самоврядування з інших університетів, побудувати певні зв'язки та співпрацювати з ними надалі. Люди з різних навчальних закладів, з якими я познакомилась на форумі, допоможуть мені у роботі нашого студентського братства.

**В.М.:** – Такі форуми є важливими, оскільки вони мотивують студентів, розвивають їхні навички й дають можливість обмінюватися досвідом. Це допомагає створювати сильнішу студентську спільноту та підвищувати ефективність самоврядування.

**– Які практичні навички вам вдалося отримати під час заходу?**

**В.Б.:** – Мені вдалося покращити навички написання постів.

**В.М.:** – Я навчився створювати більш привабливий контент для соціальних мереж, правильно формулювати меседжі для різної аудиторії та ефективніше планувати інформаційні кампанії.

**– Як ви плануєте залучити інших студентів до медійної діяльності після участі в форумі?**

**В.Б.:** – Я думаю, що багато хто знає про батл студентів «Креативних та артистичних», під час якого було нагородження найактивніших студентів, в тому числі й у студентському братстві. Медіавідділ студентського братства – це частина студентського братства і це можна назвати методом мотивації для підвищення свого рівня і нагородження студентів. А особливо для студентів, які навчаються на спеціальності дизайн чи на спеціальності журналістика. Це буде доволі корисним досвідом та позицією у їх майбутнє портфоліо.

**В.М.:** – Планую організувати презентацію, щоб поділитися

отриманими знаннями та залучити студентів до створення контенту для офіційних платформ університету. Це допоможе розвивати їхній інтерес до медійної діяльності.

**– Чи плануєте ви надалі брати участь у подібних заходах? Чому це важливо для нашого університету?**

**В.Б.:** – Так, я планую брати участь в подібних заходах. Тому що це важливо для зростання нашого студентського братства та для його нетворкінгу. Для нас це важливо, тому що студентське братство – це вагома та рушійна сила. Активні студенти зацікавлені в його діяльності. І я маю надію, що з часом ця зацікавленість буде тільки збільшуватись і ми зможемо досягати ще більших успіхів у нашій діяльності.

**В.М.:** – Так, планую. Це дає можливість тримати руку на пульсі сучасних трендів і сприяє розвитку університету через активну участь у міжуніверситетських ініціативах.

**– Як ви вважаєте, чи достатньо уваги приділяють медіа у студентських організаціях? Як часто ви співпрацюєте зі студентсько-видавничою газетою «Універсум» та студентським телебаченням?**

**В.Б.:** – Я вважаю, що медіа є одним зі «стовпів» роботи студентського братства, тому що без медіа неможливо донести інформацію про свої заходи, події та цікавинки до студентів. З газетою «Універсум» ми співпрацюємо доволі часто, спілкуємось зі студентами, кореспонденти беруть інтерв'ю в наших студентів, у членів студентського братства. Тому я думаю, що в нас вже є доволі широка співпраця і маю надію, що в подальшому вона буде тільки поширюватись.

**В.М.:** – Медіа в студентських організаціях ще не отримують достатньо

уваги, але це поступово змінюється. Ми вже співпрацюємо з «Універсумом» і студентським телебаченням, однак хотілося б зробити цю співпрацю більш системною.

**– Чи вдалося вам зав'язати корисні знайомства з учасниками з інших університетів? Як ви плануєте їх використати в майбутньому?**

**В.Б.:** – Так, мені вдалося зав'язати декілька корисних знайомств з членами інших студентських братств. На жаль, я поки що не можу розказати про плани, які в нас є на майбутнє, але можу сказати, що готуємо багато цікавого та класного для студентів.

**В.М.:** – Так, вдалося. Планую обмінюватися досвідом, організовувати спільні проєкти та запрошувати представників інших університетів для проведення тренінгів у нашому закладі.

**– Чи була у вас можливість виступати або ділитися своїми ідеями на форумі?**

**В.Б.:** – Під час форуму студенти були поділені на групи, де розроблялась комунікаційна стратегія студентського братства. В цих групах ми обговорювали наше бачення, підводні камені, які можуть бути, фішки умовних університетів. Також було приділено багато часу на загальних блоках практикуючим спікерам. Це доволі вагома річ для нас, яка дозволить перейняти цінний досвід у подібній роботі.

**В.М.:** – Так, я виступав у групових обговореннях, ділився нашим досвідом із розвитку студентських медіа та запропонував ідеї для співпраці між університетами.

Аліна Мартинова

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1101948468604470&set=pcb.1101948955271088>

# Благодійний ярмарок «Щедроті осені»

Благодійний ярмарок «Щедроті осені» відбувся 24 жовтня на соціально-психологічному факультеті. Здобувачі спеціальності «Готельно-ресторанна справа» власноруч створили справжнє солодке свято та змогли виручити близько 10 тисяч гривень, які стануть частинкою нашої перемоги.

Ініціатива, організація та проведення такої події належить студентам II курсу та дозволяє представити не тільки кулінарні здібності наших майбутніх рестораторів, а й показує високий рівень соціальної відповідальності, згуртованість групи, командну роботу, набуття організаційських здібностей.

Координатор заходу – доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи Світлана Павлова за сприяння декана Ірини Тичини та працівників деканату соціально-психологічного факультету.

**– Якою була мета ярмарку?**

– По-перше, мета ярмарку – побачити можливості та організаційські здібності наших студентів, тому що ми маємо дисципліну «Event-менеджмент», і це було одним із завдань. По-друге, студенти захотіли

зробити такий ярмарок для того, щоб допомогти нашим ЗСУ, зібрати кошти на їх потреби.

**– Що було представлено на ярмарку?**

– Виготовлені власноруч солодощі – одна з умов, оскільки були залучені студенти спеціальності «Готельно-ресторанна справа». А вони вміють готувати. У нас є кондитери, які пригощали усіх тортиками, желе, різним печивом, кількома видами кексів та іншими смаколикками. Кожен з них зробив по 2-3 позиції.

**– Хто був організатором та ініціатором заходу?**

– Організаторами заходу були студенти II курсу спеціальності «Готельно-ресторанна справа». Вони створювали меню, організували свою групу, розставляли ціни на смаколики, робили оформлення столів, реалізовували цей захід та вирішували куди відправлять виручені кошти.

**– Чи задоволені Ви проведенням ярмарком? Чи плануєте подібні заходи проводити в майбутньому?**

– Студенти сказали, що ярмарок пройшов набагато краще, ніж вони очікували. Це був їх перший досвід. Ми вирішили, що весною зможемо ще раз повторити такий захід й залучити студентів інших курсів. Це був дуже цікавий досвід і усім сподобалось.

Редакція звернулася до однієї з організаторок та учасниць ярмарку Марії Кравчук, студентки 23Бд-Готсп групи з єдиним запитанням:

**– Скільки було зібрано коштів і на що вони були витрачені?**

– Коштів було зібрано 7 310 гривень. Вони були витрачені на операцію одного чоловіка. Операція на носі, пов'язана з багатьма переломами.

Софія Байдюк





31 жовтня відбулася зустріч студентів та викладачів історичного факультету з доктором історичних наук, професором, головним науковим співробітником, керівником Центру історичної політології Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України ім. І.Ф. Кураса НАН України Юрієм Шаповалом.

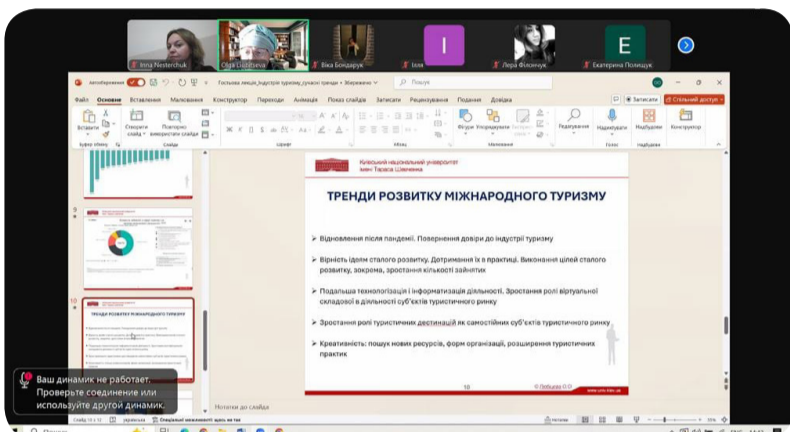
Лекція професора Шаповала присвячувалася величній та одночасно трагічній постаті Олександра Довженка. У своїй новій монографії «Непрошений. Олександр Довженко і комуністичні спецслужби» пан Юрій запропонував неочікуваний метод дослідження творчості, характеру, стосунків із близькими людьми та колегами, як і в цілому митцями, політиками, скрізь оптику доносів та інших документів радянських спецслужб. Автор створив не забронзований портрет генія, а показав живу людину, яка мала «роздерту долю, ... через яку переїхав час». Для митця головним мірилом та

умовою творчості є свобода. В умовах сталінського тоталітаризму «фаустівська парадигма існування» парадоксально часами надавала свободу Олександрові Довженку.

Режисер залишив таку оцінку радянській демократії: «Найбільша брехня й фальш, що їх колись знало людство. Комунізм і фашизм – філософські брати...».

На думку Юрія Шаповала, у своїй творчості Олександр Довженко розробив політичний і культурний проєкт України, далекий від догматичного комунізму: в цьому умовно авангардистському проєкті парадоксальним чином поєднувалися футуризм і традиціоналізм, утопізм і консерватизм.

Студенти мали унікальну можливість отримати настанови метра історичної науки щодо особливостей проведення досліджень та роботи із архівними матеріалами. А бібліотека кафедри історії України та нашого університету поповнилися новою книгою.



Сучасний стан розвитку туристичної галузі супроводжується активізацією підприємницької активності у сфері туризму, міжнародної конкуренції, зміною у потребах туристів, що передбачає дослідження загальносвітових тенденцій змін у туристичній галузі. В умовах глобалізації розвиток туризму в Україні вимагає актуалізації видів туристичної діяльності, здійснення інтеграції зі світовими лідерами туристичної галузі, використання накопиченого світового досвіду щодо задоволення попиту споживачів, інформування про існуючі можливості туристичних

підприємств, їх здобутки і переваги. Своїми міркуваннями з приводу розвитку трендів міжнародного туризму ділилася Ольга Любіцева, доктор географічних наук, професор, завідувачка кафедри країнознавства та туризму географічного факультету КНУ імені Тараса Шевченка зі студентами спеціальності 242 «Туризм і рекреація». Жвава дискусія відбувалася в площині питань меморіалізації в Україні, сучасних змін туристичного законодавства, аналізу та впровадження досвіду держав, де туризм є однією із найбільш прибуткових галузей економіки.

Відбулося перше засідання Ради молодих вчених у 2024-2025 навчальному році.

Проректор з наукової та міжнародної роботи Тетяна Боцян урочисто відкрила засідання, ознайомила з критеріями молодого вченого та документами, якими керується Рада у своїй діяльності.

До засідання долучилася онлайн Анастасія Сімахова, перший заступник голови Ради молодих вчених України, доктор економічних наук, професор кафедри бізнес-аналітики та цифрової економіки Національного авіаційного університету, яка окреслила перспективи роботи органу. Разом намітили напрями співпраці.

Відповідно до пропозицій інститутів та факультетів на засіданні затвердили оновлений склад Ради молодих вчених, до якого увійшло 25 науковців нашого університету, серед них 7 кандидатів наук, 5 докторів філософії (PhD) та 5 аспірантів.

Вікторія Білявська, доцентка кафедри української літератури та

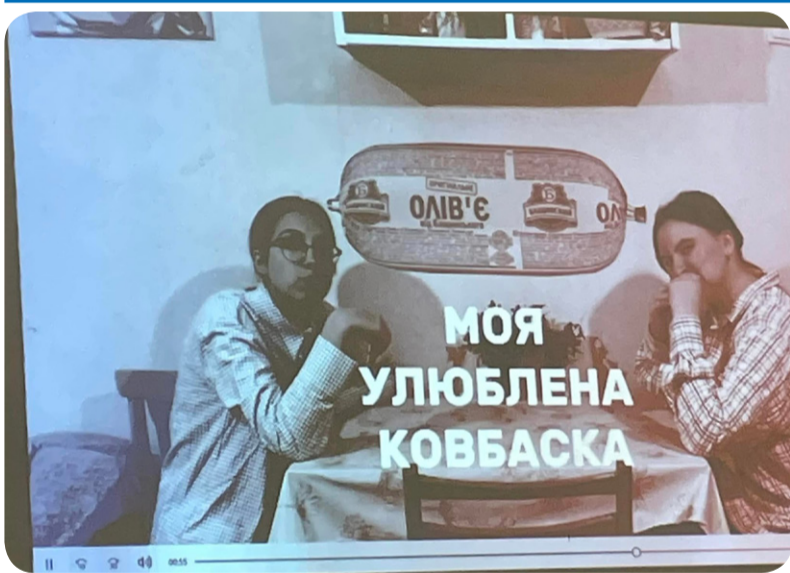


методики її навчання, яка очолювала Раду попередні чотири роки, прозвувала про роботу об'єднання, про його досягнення та волонтерську діяльність.

Подякувавши за плідну роботу пані Вікторії, обрали нового голову – Андрія Кобетяка, доцента кафедри

філософії та політології, доктора політичних наук. А також заступника голови – Юлію Мінгальову та секретаря – Анну Савину.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1096009199198397&set=pcb.1096011089198208>



30 жовтня студенти та викладачі кафедри журналістики, реклами та PR презентували тематичне захоплююче шоу з нагоди Дня реклами, на яке було запрошені як студенти й викладачі ННІ філології та журналістики, так і ліцеїсти Наукового ліцею. Присутнім були представлені різні види реклами в гумористичному контексті, запропоновано згенерувати власний рекламний продукт. Глядачі ознайомилися з результатами проведених мистецьких конкурсів, тематичних опитувань, наочних звітів із фотозони. До тренінгу з дикції долучилися

як студенти, так і викладачі, отримуючи захоплюючі призи-солодощі.

Корисну та актуальну інформацію щодо неформальної освіти, працевлаштування, професійних тренінгів було презентовано студенткою інституту і майбутньою журналісткою Софією Зінчук.

Бурхливі оплески викликали гумористичні сценки на злободенну рекламну тематику.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1760370971397534&set=pcb.1760372211397410>

До університету завітав поважний гість, знакова людина в історії України – Віктор Ющенко, третій Президент України (2005-2010 рр.), кандидат економічних наук, Заслужений економіст України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Зустріч зі студентами та викладачами університету відбулася в актовій залі, яка не змогла умістити усіх охочих послухати Віктора Ющенка. Свій виступ пан Віктор присвятив національній ідентичності, розпочавши з головного питання, яке ще ставив Нестор Літописець у «Повісті временних літ» і на яке має дати відповідь кожен свідомий українець, - «Камо грядеши?» (Куди йдеш?).

Переконалий, що ключ до успішної держави у спільноті. Нація – найбільша спільнота, яка досягнута людським суспільством. «Як нація за 30 років ми пройшли школу від почуття квази до повноцінного почуття національної єдності. Те, що нас ще кілька десятиліть тому роз'єднувало, зараз цементує».

Віктор Ющенко зупинився на фундаментальних чинниках, які допомагали і допомагають українцям вистояти у складні часи і сприяти відновленню країни після війни. Зокрема, на ролі мови у формуванні нації. Українська мова як державна є важливим інструментом згуртованості суспільства, особливо у часи війни. Культура – віддзеркалення національного духу. Вона визначає унікальні риси народу, його світогляд, цінності та духовність. Водночас, збереження та популяризація культури є важливими для підтримки національної ідентичності.

Історія як складова національного самопізнання. Пам'ять про історичне минуле допомагає зрозуміти теперішнє і сприяє формуванню бачення майбутнього. Знання історії та пам'ять про героїчні та трагічні сторінки українського народу зміцнюють почуття патріотизму та гордості.

Віктор Ющенко зазначив, що роль гуманітарної політики особливо зростає у післявоєнний період, коли перед суспільством, особливо молодим поколінням, стоять завдання відбудови країни.

Другою частиною зустрічі було відкрите спілкування з аудиторією. Прямі запитання отримали глибокі і розлогі відповіді.



Такі зустрічі є цінними для формування національно свідомої молоді.

Відео за посиланням: <https://www.facebook.com/reel/1129221861951958>

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1101921551940495&set=pcb.1101931918606125>



Ректорат університету, викладачі та студенти ННІ іноземної філології щиро вдячні швейцарській компанії Swisscom AG (м. Берн, Швейцарська Конфедерація) за подаровані 40 планшетів iPad. Цей внесок є надзвичайно важливим для розвитку сучасної освіти та підготовки наших студентів до викликів цифрового світу.

Планшети будуть активно використовуватися в процесі навчання

іноземних мов у ННІ іноземної філології.

Завдяки новітнім технологіям наші студенти зможуть брати участь у інтерактивних заняттях; працювати з сучасними додатками для вивчення мов; удосконалювати свої навички у віртуальному середовищі.

Підтримка компанії Swisscom AG мотивує впроваджувати

інновації, створювати найкращі умови для навчання та сприяє розвитку майбутніх професіоналів!

Особлива подяка випускниці ЖДУ імені Івана Франка Анні Умінської за підтримку та створення логістичних шляхів.

Фотозвіт за посиланням: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1112258647573452&set=pcb.1112260350906615>



У Києві відбулася зустріч ректорів закладів вищої освіти, організована Міністерством освіти і науки України. Від нашого університету участь у заході взяли ректор Галина Киричук та проректор з навчально-методичної та виховної роботи Володимир Чумак.

Зустріч «Виклики 2025 року у сфері вищої освіти: відповіді на випередження» була присвячена актуальним питанням розвитку вітчизняної освіти в умовах сучасних викликів.

Учасники заходу мали змогу послухати виступи провідних експертів у галузі освіти, серед яких Голова комітету з питань освіти, науки та

інновацій Сергій Бабак, Міністр освіти і науки України Оксен Лісовий, генеральний директор директорату фахової передвищої, вищої освіти МОН України Олег Шаров, заступники Міністра освіти і науки України Андрій Сташків та Михайло Винницький.

Участь у цій масштабній події дозволила управлінцям університету бути в курсі останніх тенденцій у сфері вищої освіти, обмінятися досвідом з колегами з інших закладів та налагодити нові партнерські зв'язки.

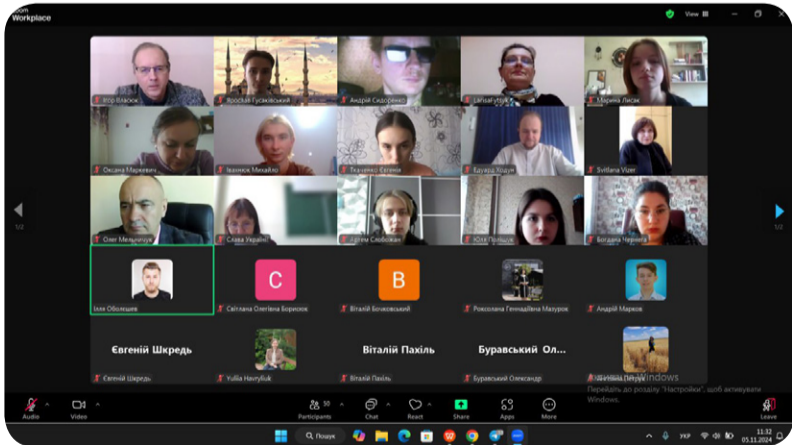
Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1111230154342968&set=pcb.1111231447676172>



І Всеукраїнська науково-практична конференція «Початкова освіта: виклики сьогодення та перспективи розвитку», організована кафедрою початкової освіти та культури фахової мови ННІ педагогіки відбулася 5 листопада.

Концепція «Нова українська школа» визначає мету, шляхи та етапи реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти на період до 2029 року. Нині накопичено величезний теоретико-методологічний і практичний досвід реалізації Концепції НУШ саме в початковій школі. Проте наша непроста доба потребує швидкого реагування на виклики сьогодення. Тому метою конференції стало обговорення стратегічних проблем модернізації початкової освіти в контексті становлення Нової української школи.

З вітальним словом до учасників конференції звернулася Валентина Танська, кандидат педагогічних наук, доцент, директор навчально-наукового інституту педагогіки Житомирського державного університету імені Івана Франка; Ірина Назарчук, заступник директора з навчально-виховної роботи, вчитель початкових класів вищої категорії, вчитель-методист Ліцею № 8 м. Житомира.



ІІ Всеукраїнська наукова онлайн-конференція здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Актуальні проблеми всесвітньої історії» пройшла в нашому університеті 5 листопада.

Організатором заходу виступила кафедра всесвітньої історії історичного факультету. Співорганізаторами конференції були Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Національний університет водного

господарства та природокористування (м. Рівне).

Доповіді учасників конференції були включені у роботу чотирьох секцій, присвячених проблемам світової та вітчизняної історії різних періодів, у т. ч. на сучасному етапі.

Загалом у роботі конференції взяли участь 170 учасників: здобувачі вищої освіти, аспіранти вищих навчальних закладів.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1100302048769112&set=pcb.1100302355435748>

Завдяки активній співпраці з кафедрою англійської філології та перекладу фонд бібліотеки університету поповнився унікальною літературою – 30 примірниками посібника з перекладу актів права ЄС у двох частинах.

Видання було створено за активного сприяння проекту ЄС «Підтримка впровадження Угоди про асоціацію між Україною та ЄС Фаза II ("Association 4U")» за редакцією Мартіни Байчич, Коліна Д. Робертсона та Людмили Славової та участю викладачів кафедри англійської філології та перекладу нашого університету Наталії Борисенко, Світлани Вискушенко, Олени Мосієнко, Юлії Нідзельської та Андрія Шугаєва.

Посібник є корисним ресурсом для здобувачів вищої освіти, викладачів і всіх, хто цікавиться перекладом правових документів Європейського Союзу.

Запрошуємо відвідати бібліотеку та ознайомитися з новим надходженням!



Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1111198934346090&set=pcb.1111199004346083>



Вже традиційно до Міжнародного дня студента Українська студентська ліга ініціює зустрічі представників органів студентського самоврядування

з Міністром освіти і науки України Оксеном Лісовим та його заступником Михайлом Винницьким. Понад 150 студентів із 80 закладів

вищої освіти зібралися, щоб обговорити нагальні питання та поділитися своїм баченням майбутнього освіти в Україні. Студентське братство університету також долучилося до зустрічі. Інтереси студентів ЖДУ імені Івана Франка представляли Вероніка Богінська, голова братства, студентка природничого факультету, та Євгенія Зінченко, заступник голови братства, студентка історичного факультету.

У час, коли країна переживає серйозні виклики, такі зустрічі є особливо важливими для глибокого розуміння потреб та прагнень студентської молоді. Це був змістовний діалог, який об'єднав студентів і представників міністерства навколо спільних ідей і цілей, та дав відповіді на питання, які турбують студентство.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1110639377735379&set=pcb.1110638694402114>

Щорічний фонетичний конкурс Sound Triumph – справжнє свято для шанувальників англійської мови та акторської майстерності – пройшло 31 жовтня у актовій залі центрального корпусу. У змаганнях взяли участь чотири команди студентів ННІ іноземної філології, які боролися за перемогу в чотирьох номінаціях:

Best Team Presentation – команда «Люди в чорному» (14Бд-Фанг) представила унікальну візитівку, яка вміє захопити глядачів своїм креативом та оригінальністю.

Best Poem Recital – команди «Academic Cowboy's» (15Бд-Фанг) та «Люди в чорному» (14Бд-Фанг) продекламували вірші, демонструючи виразність і проникливість, що не залишили байдужими членів журі.

Best Voice-Over – команда «Last Minute» (12Бд-Фанг) вразила всіх у номінації «Озвучка мультфільму», вдихнувши життя в анімаційні персонажі та показавши справжній талант.

Best Expressive Reading. Абсолютний переможець у цій номінації



команда «KISS» (13Бд-Фанг) вразила своєю майстерністю читання тексту, завоювавши серця глядачів і членів журі.

Подія залишила незабутні враження, і ми з нетерпінням чекаємо

наступного року, аби знову насолодитися талантом наших студентів!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1097067872425863&set=pcb.1097072312425419>



Команда «Франківці» Наукового ліцею 6 листопада виборолла 1 місце у XVI обласному інтелектуальному конкурсі юних істориків.

Вітаємо команду переможців – Бориса Павлова (капітан), Вікторію Бортник, Євгена Романюка, Костянтина Лівого, Андрія Заржицького – та їх педагогічного тренера Миколу Бондарчука, вчителя історії Наукового ліцею, з перемогою та бажаємо вдало виступити на Всеукраїнському конкурсі!

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1101887598610557&set=pcb.1101888511943799>

Поки готувався номер: Команда «Франківці» Європейського наукового ліцею здобула переконливу перемогу на фінальному етапі Всеукраїнського учнівського турніру юних істориків! Змагання відбулися 22-26 листопада 2024 року в місті Чернівці.

У ході напружених раундів турніру наші ліцеїсти впевнено прямували до мети, вийшли до фіналу і довели,

що найкращі в Україні!

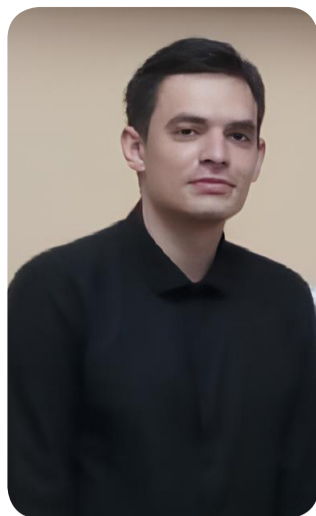
У складі переможної команди: Павлов Борис (капітан), Бортник Вікторія, Заржицький Андрій, Лівий Костянтин, Романюк Євген.

Під керівництвом досвідченого педагога, вчителя історії ліцею Бондарчука Миколи юні історики продемонстрували глибокі знання з історії, вміння аналізувати історичні джерела та ефективно працювати в команді.

Перемога команди «Франківці» – це не лише визнання їхніх індивідуальних досягнень, а й свідчення високого рівня історичної освіти в Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

Бажаємо нашим талановитим учням нових звершень та подальших успіхів!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=111688133711183&set=pcb.1116881990444451>



Постановою Комітету з Національної премії України імені Бориса Патона від 5 листопада 2024 року № 6 «Про призначення стипендій та продовження виплати стипендій Президента України та Кабінету Міністрів України для молодих вчених» Олександр Довгопятому, асистенту кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики фізико-математичного факультету призначено стипендію Кабінету Міністрів України для молодих вчених.

Щиро вітаємо пана Олександра! Бажаємо нових звершень, професійного зростання і визнання!

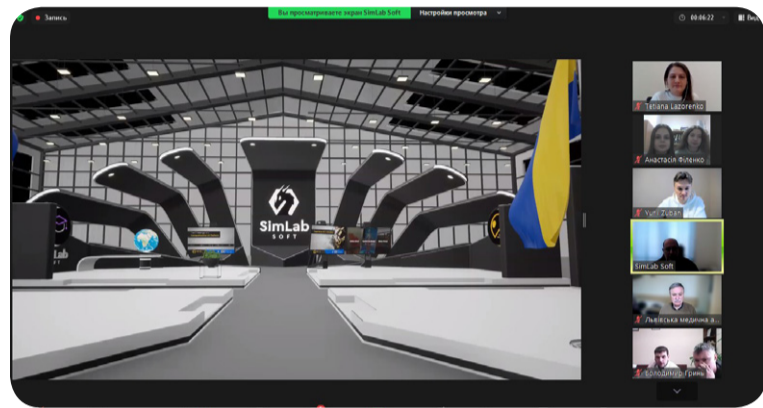
Студенти I-III курсів спеціальності «Право» історичного факультету 6 листопада разом із викладачами Ольгою Рудницькою, Наталією Войтович, Інною Пивовар та Юлією Магась-Демидас вирушили на навчально-пізнавальну екскурсію до Радомишля. Поїздка поєднала як ознайомлення з сучасною судовою системою, так і вивчення історичних пам'яток культури українського народу.

Першою зупинкою став Радомишльський районний суд Житомирської області. Студентам продемонстрували роботу суду, розповіли про його структуру та функціонування. Вони дізналися про специфіку судових засідань, порядок ведення документів, основні етапи розгляду справ, а також змогли поставити запитання стосовно практичних аспектів професії. Такі екскурсії до судових установ є цінним досвідом для майбутніх юристів, адже вони дають змогу побачити на практиці як застосовуються норми права. Друга частина екскурсії була

присвячена знайомству з історико-культурною спадщиною. Студенти відвідали замок Радомисль, де на них чекала виставка ікон та предметів побуту, що ілюструють давню історію української культури. Особливою подією стало майстер-шоу з виробництва паперу, під час якого студенти дізналися про технологію його виготовлення за стародавніми технологіями. Вони побачили, як відбувався процес книгодрукування в минулому, та навіть мали змогу випробувати себе в ролі ремісників.

Екскурсія об'єднала теоретичні знання з практикою, зануривши студентів у реальність сучасної правової системи та правничу історію. Це був важливий крок у їхньому навчанні, адже дозволив наочно побачити зв'язок між історією та сучасною правничою діяльністю.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1101628978636419&set=pcb.1101631081969542>



Університет долучається до ініціативи Міністерства освіти і науки України з впровадження VR-технологій у навчання.

У межах ініціативи навчальний заклад отримає безкоштовні ліцензії на програмне забезпечення SimLab, що надасть студентам і викладачам можливість створювати інтерактивні освітні матеріали через віртуальні середовища. Це значно розширить можливості навчання, дозволяючи ефективніше засвоювати практичні знання та адаптувати контент до сучасних вимог.

SimLab Soft є новаторською компанією, яка спеціалізується на розробці

рішень віртуальної реальності для покращення навчання та співпраці.

Під час вебінару представники компанії SimLab Soft продемонстрували потенціал платформи для освітніх цілей, підкресливши її користь у створенні динамічного цифрового контенту. Використання віртуальної реальності дозволило студентам нашого університету здобувати практичні навички у реалістичних умовах, що сприяє підвищенню якості навчання.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1108148584651125&set=pcb.1108148667984450>



Грандіозна битва креативу та талантів розгорілася 15 листопада в стінах університету з нагоди Міжнародного дня студента!

Студентське братство університету та управління у справах сім'ї, молоді та спорту Житомирської міської ради об'єднали франківців у захопливому дійстві «Студентському батлі креативних та артистичних», де кожна команда прагнула досягти вершини слави.

Три інститути та п'ять факультетів кинули виклик один одному, демонструючи найкращі свої таланти та креативні ідеї. Сцена палала яскравими фарбами, а зал шаленів від емоцій! Жарти та інтерактивні номери – ніхто не залишився байдужим.

І ось, напруга досягла межі... Журі,

до складу якого увійшли викладачі та представники адміністрації, намагаючись бути об'єктивними і неупередженими, визначили переможців.

Гран-прі здобув історичний факультет, чий виступ вразив усіх до глибини душі;

I місце посів ННІ іноземної філології;

II місце – ННІ педагогіки;

III місце розділили природничий та соціально-психологічний факультети. Але переможці – не лише ті, хто піднявся на п'єдестал. Кожна команда внесла свій неповторний внесок у це свято, показавши, наскільки талановита і креативна наша студентська молодь.

Крім змагань, організатори заходу

підготували особливі сюрпризи. Найактивніші студенти, які відзначилися своєю участю у житті університету, науковою роботою та громадською діяльністю, були нагороджені подяками та символічними подарунками. Ці відзнаки стали доказом того, що їхній внесок в університетське життя високо цінується.

Це був не просто батл, а справжнє свято єдності та творчості! Ми впевнені, що такі заходи допомагають нам ставати кращими, розвиватися та досягати нових висот.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1108114891321161&set=pcb.1108123727986944>

Факультет фізичного виховання і спорту відзначив 20-річчя!

За два десятиліття факультет став кузницею спортивних талантів, підготувавши майже 2000 фахівців. Серед випускників – 18 майстрів спорту міжнародного класу, 250 майстрів спорту та понад 300 кандидатів у майстри спорту. Три кафедри факультету забезпечують високий рівень підготовки фахівців за різними напрямками.

На святкуванні були присутні почесні гості: начальник обласної військової адміністрації, голова відділення Національного олімпійського комітету України в Житомирській області Віталій Бунечко, начальник управління національно-патріотичного виховання, молоді та спорту ЖОВА

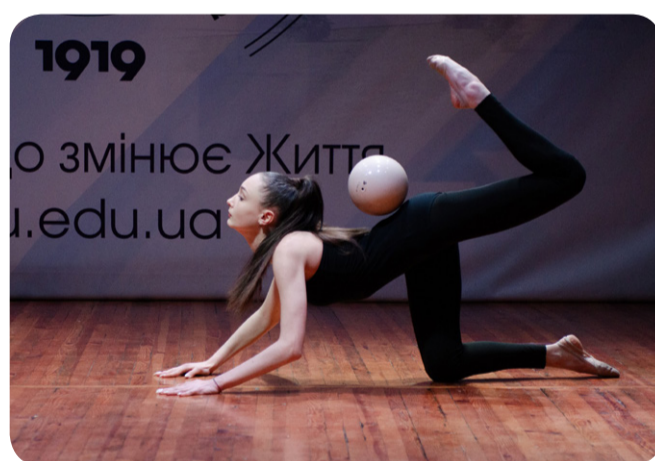
Сергій Козловець, заступник начальника обласного відділення комітету фізичного виховання і спорту Міністерства освіти і науки України Володимир Зорнік, перший декан факультету фізичного виховання і спорту Рустам Ахметов, проректор з навчально-методичної та виховної роботи Володимир Чумак, ветерани факультету.

Декан факультету, професор Тамара Кутек у своєму вітальному слові наголосила на значущості факультету у житті міста та області. Вона відзначила, що випускники факультету працюють у різних кутках України, популяризують здоровий спосіб життя, фізичну культуру, олімпійський рух та здійснюють підготовку спортсменів з різних видів спорту.

Були нагороджені найкращі студенти, викладачі та тренери. Особливу увагу було приділено вшануванню пам'яті випускників, які загинули, захищаючи Україну. Завідувач кафедри фізичного виховання та спорту Олексій Булгаков у своєму виступі підкреслив важливість єдності та незламності духу українського народу. Слава факультету фізичного виховання і спорту! Слава ЖДУ імені Івана Франка! Слава Україні!

Відео за посиланням: <https://www.facebook.com/reel/1258144195415456>

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1107560094709974&set=pcb.1107571078042209>



У ННІ філології та журналістики відбувся I етап Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка. Захід об'єднав талановиту молодь, яка продемонструвала свою любов до рідного слова та творчості Великого Кобзаря.

За підсумками конкурсу призіві місця посіли:

1 місце — Наталія Заруднюк (ННІ філології та журналістики);

2 місце — Ольга Яценко (ННІ філології та журналістики);

журналістики);

3 місце — Валерія Шарова (ННІ іноземної філології) та Дарина Кирилова (ННІ філології та журналістики).

Вітаємо переможців та дякуємо всім учасникам за участь і прагнення до самовдосконалення! Бажаємо нових звершень та натхнення у творчому розвитку!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1106657838133533&set=pcb.1106658781466772>



Проректор з наукової та міжнародної роботи Тетяна Боцян та доцентки кафедри права та публічного управління Ольга Рудницька і Марія Огороднійчук беруть участь у масштабному форумі Una Europa Days, що відбувався 13-15 листопада в Ягеллонському університеті (Краків, Польща).

Програма Una4UA2 є частиною ініціативи Una Europa, яка об'єднує одинадцять провідних дослідницьких університетів Європи з метою створення Університету майбутнього – транснаціонального європейського освітнього середовища. Una Europa має на меті мобілізувати ресурси й дослідницькі потужності європейських університетів задля ефективної інтеграції, міжкультурного обміну та підтримки спільного академічного простору для майбутніх поколінь.

Серед університетів, які входять до альянсу Una Europa: Берлінський вільний університет, Болонський університет, Дублінський університетський коледж, Единбурзький університет, Гельсінкський університет, Ягеллонський університет, Лейденський університет, KU Leuven, Мадридський університет Комплутенсе, Парижський університет Пантеон-Сорбонна та Цюрихський університет.

Учасники форуму обговорили актуальні питання євроінтеграції України в контексті повномасштабної війни. Представники нашого університету поділилися своїми дослідженнями та досвідом, а також взяли участь у дискусіях про майбутнє української науки та освіти в європейському контексті.

Участь у такому престижному форумі є свідченням міжнародного визнання наукового потенціалу нашого університету та відкриває нові перспективи для співпраці з провідними закладами вищої освіти Європи.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1107506991381951&set=pcb.1107508758048441>





**Дорогі студенти-франківці!**  
Щиро вітаю вас із Міжнародним днем студента – святом всіх тих, хто відчуває жагу до знань, хто прагне нового й незвіданого.



Це свято молоді, енергії, прагнення до знань і саморозвитку. І хоча цього року ми зустрічаємо його в особливих умовах, коли наша країна мужньо протистоїть російській агресії, я бачу в ваших очах той самий вогонь, той самий жагучий погляд у майбутнє, який завжди був притаманний студентству.

Ваше студентське життя випало на непростий історичний період. Ви – покоління, яке пише нові сторінки історії України. Ваша активна громадянська позиція, готовність допомагати ближнім, захищати свою країну – це справжній подвиг. Ви – майбутнє нашої держави, і я пишаюся тим, що саме ви навчаєтеся в нашому університеті.

У цей день я хочу побажати вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, натхнення і нових звершень. Нехай всі ваші мрії здійсняться, а знання, отримані в стінах нашого університету, стануть надійним фундаментом для вашого майбутнього. Бажаю реалізувати свій потенціал та знайти гідне місце у житті! Нехай мирне небо знову засяє над нашою країною!

*Галина Киричук*

Завжди ваша, Галина Киричук,  
ректор ЖДУ імені Івана Франка



В угорському місті Дьорі 9-10 листопада відбувався черговий Кубок Європи з дзюдо серед кадетів (спортсменів до 18 років). Участь у змаганнях взяли майже 600 юнаків з 28 країн. Україна була представлена потужною командою з 64 спортсменів, які вибороли 4 золоті, 2 срібні та 6 бронзових медалей та посіли друге загальнокомандне місце. Серед них був студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту Олександр Мартинчук, який став Чемпіоном Кубка Європи.

Вітаємо спортсмена! Пишаємося!



Представники відділу міжнародних та регіональних зв'язків Анна Савина та Анастасія Філенко долучилися до інформаційної сесії EIT InnoEnergy, яка відбулася в рамках розбудови екосистеми та взаємозв'язків між Україною і Європою.

EIT InnoEnergy – це державно-приватне об'єднання, що було створене у 2010 році та співфінансується Європейським Союзом. Крім того, EIT InnoEnergy є однією з дев'яти галузевих інновацій, що підтримуються

Європейським інститутом інновацій та технологій (EIT).

Під час сесії представники EIT InnoEnergy презентували свої розробки, а також розповіли про можливість співпраці для бізнес-організацій, представників вищої освіти та дослідницького сектору з метою пошуку шляхів розв'язання глобальних викликів.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1107371421395508&set=pcb.1107371521395498>

Традиційно щороку 12 листопада в ННІ філології та журналістики проходить Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика. Цей захід має на меті не лише популяризацію української мови, а й підвищення рівня мовної культури серед молоді та заохочення до її вивчення.



Викладачі кафедри української мови та методики її навчання, а також кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання провели I етап конкурсу, у якому взяли участь студенти інституту. Учасники змагалися у знанні української мови, демонстрували свої навички та

мовні компетенції. Результати I етапу вже оголошені і місця розподілилися наступним чином:

1 місце – Ірина Добровольська (III курс), яка продемонструвала виняткові знання та мовну майстерність;

2 місце – Ілона Кондратюк (I курс), чий високий рівень підготовки та любов до української мови заслуговують на щире повагу;

3 місце – Анна Степанюк (II курс) та Олеся Вознюк (II курс), які також показали відмінний результат і гідно представили інститут.

Конкурс об'єднує молодь з різних регіонів, що сприяє національній єдності та розвитку мовного потенціалу країни.

Вітаємо переможців і бажаємо успіхів на наступних етапах, впевненості у власних силах та яскравих перемог!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=110650334815650&set=pcb.1106503488148968>

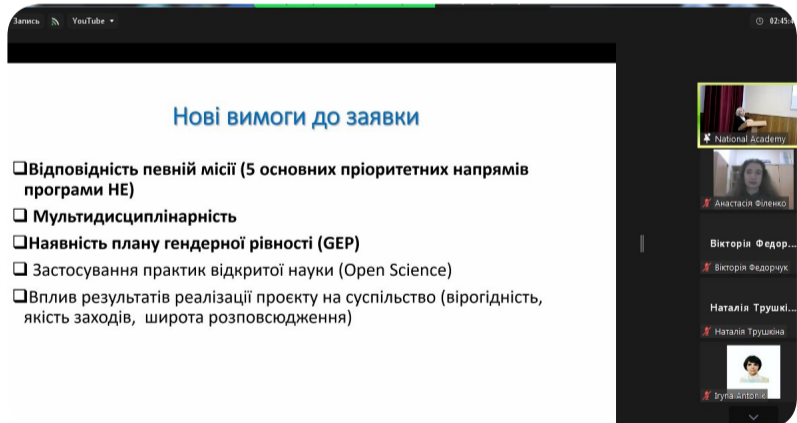
Проектна команда Erasmus+ Jean Monnet Module, до складу якої входять викладачі кафедри історії України, отримала відзнаку від Європейського виконавчого агентства з питань освіти і культури (ЕАСЕА).

Як зазначено в офіційному листі, ця нагорода засвідчує високий рівень викладання та досліджень у сфері європейських студій, які проводяться на кафедрі та підтверджує європейський рівень наукової діяльності нашого університету.

Відзнака, надана ЕАСЕА, є результатом наполегливої роботи науковців університету та їхнього внеску в розвиток європейських студій в Україні. Визнання від ЕАСЕА є важливим стимулом для подальшого розвитку європейських студій та поглиблення знань про Європейський Союз серед дослідників і здобувачів вищої освіти України.

Успішність реалізації проекту забезпечується і підтримкою з боку ректорату, колег з кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти, міжнародного відділу. Деталі та інформація про досягнення кафедри історії України у межах реалізації проекту опубліковані на сайті проекту <https://www.erasmus-project.zu.edu.ua/>

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1105706391562011&set=pcb.1105706754895308>



Представники відділу міжнародних та регіональних зв'язків Житомирського державного університету імені Івана Франка 12 листопада долучилися до онлайн-семінару, присвяченого програмі ЄС «Горизонт Європа».

Захід організував Офіс «Горизонт Європа в Україні», залучивши науковців, підприємців та експертів у сфері міжнародної співпраці для обговорення нових можливостей і викликів участі України в цій програмі.

Серед основних доповідачів був Олександр Моїсєєв, головний спеціаліст відділу, який представив новітні інструменти програми, зокрема Європейську Інноваційну Раду, що сприятиме інноваційним проектам і стартапам. Також детально розглянули механізми підтримки українських учасників, структуру Національних контактних пунктів (НКП) та правові аспекти участі, включаючи процедуру призначення офіційного представника (LEAR) і типи договорів для реалізації проектів. Семінар надав важливу інформацію та інструменти, які допоможуть українським інституціям краще інтегруватися в європейське дослідницьке середовище та реалізувати спільні проекти на міжнародному рівні.

Учасники обговорили основні напрями програми, включно з діяльністю Європейської дослідницької ради, міждисциплінарними проектами у сфері цивільної безпеки та європейськими інноваційними екосистемами. Семінар завершився обговоренням успішних проектів і порадами щодо формування консорціумів для подання заявок на конкурси програми.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1105925251540125&set=pcb.1105925368206780>

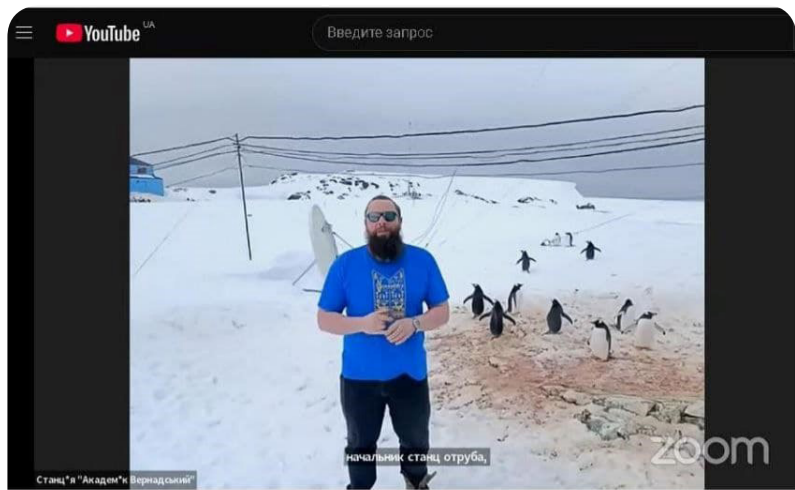


Зустріч студентів-журналістів із секретарем Національної спілки журналістів України (НСЖУ) Віталієм Голубевим відбулася 12 листопада. Гість презентував результати дослідження, присвяченого інформаційним потребам мешканців деокупованих та прифронтових територій.

В умовах війни ця тема набула особливої актуальності, оскільки доступ до об'єктивної та оперативної інформації є критично важливим для населення. Пан Віталій поділився ключовими результатами дослідження, які демонструють основні потреби та запити людей на цих територіях. Він підкреслив важливість роботи верифікованих джерел інформації та закликав майбутніх журналістів відповідально ставитися до потреб аудиторії.

Між студентами та запрошеним гостем розгорнулася жвава дискусія. Захід перетворився на відкритий діалог, де студенти активно ставили запитання, обговорювали актуальні проблеми інформаційної безпеки та висловлювали свої думки щодо ролі журналістики в умовах війни.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1105884781544172&set=pcb.1105885064877477>



Онлайн-екскурсія Антарктидою

Щороку 10 листопада світ відзначає Всесвітній день науки в ім'я миру та розвитку!

У рамках відзначення цієї дати викладачі кафедри екології та географії Руслана Власенко, Тамара Андрійчук та Віталій Костюк взяли участь у прямому ефірі зі станцією «Академік Вернадський».

Полярники та полярниці 29-ї Української антарктичної експедиції провели онлайн-екскурсію станцією, розказали про свої дослідження

та можливості, навіть показали навколишніх мешканців. Надзвичайно приємно було побачити та почути начальницю Житомирської метеостанції Валентину Гарбарук, яка розповіла про свою роботу та дослідження на станції. Наприкінці зустрічі усі охочі змогли поставити запитання, на які отримали відповіді.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1105695641563086&set=pcb.1105695918229725>

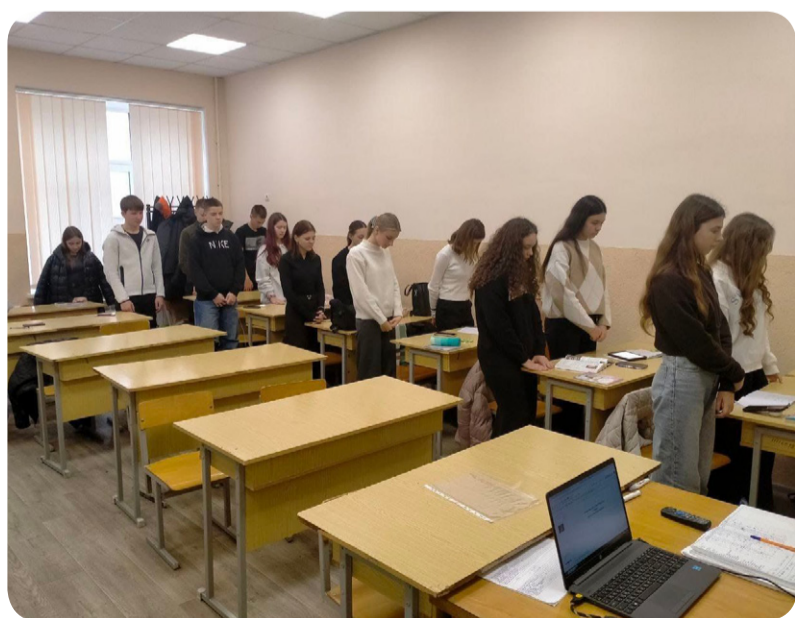
Студенти-екологи та доценти природничого факультету Ольга Кичирук, Олена Овдіюк та Ольга Василенко 20 листопада взяли участь у міжнародному онлайн-вебінарі «Спільні стратегії регіональних екологічних викликів». Захід відбувся в рамках проєкту «Підвищення еконавичок шляхом трансграничного співробітництва між V4 та Україною» за підтримки Вишеградського фонду.

Під час вебінару учасники мали змогу прослухати виступи провідних вчених із Польщі, Словаччини та України, які обговорювали питання екологічних викликів, зелених інновацій, ролі мігруючих риб у водних екосистемах, екологічного стану річок та впливу зміни клімату на флору та фауну.

Серед доповідей українських вчених були представлені результати досліджень екологічної ситуації Сумської області та роль екологічної освіти в трансформації екологічної свідомості.

Участь у цьому заході стала першим кроком для студентів-екологів у здобутті нових знань, обміні досвідом із міжнародними партнерами та розвитку еконавичок для вирішення актуальних екологічних проблем.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1113654987433818&set=pcb.1113655654100418>



У День Гідності та Свободи учні Наукового ліцею відзначали незламність духу та єдність нашого народу. Для учнів 10-х класів було проведено захід під назвою «Вільні люди вільної країни». Під час уроку обговорювались події Помаранчевої революції 2004-2005 рр. та Революції Гідності 2013-2014 рр. Ці події нагадують нам про важливість боротьби за свої права та свободи. Учні вшанували пам'ять тих, хто віддав своє життя за наші права та свободу, і нагадали собі, що Гідність та Свобода - це ті принципи, які ми повинні берегти та захищати щодня.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=581473880933395&set=pcb.581474207600029>



## ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ 23 листопада

Щорічно в четверту суботу листопада в Україні – національний пам'ятний день – **День пам'яті жертв Голодомору.**

Схилямо голови в знак жалоби за мільйонними жертвами комуністичного геноциду та запалімо свічку пам'яті як символ скорботи за загубленими життями рідних, близьких, відомих і невідомих. Хай пам'ять про всіх невинно убитих згуртує нас, дасть нам силу і волю для зміцнення у боротьбі за власну суверенну і незалежну державу. Нехай на столах українців завжди буде хліб і до хліба, а перемога якнайшвидше запанує у нашій вільній Україні! Пам'ятаємо. Єднаємося. Переможемо.

Ректор ЖДУ імені Івана Франка  
Галина Киричук



Доценти природничого факультету Ольга Василенко та Іван Хом'як 21 листопада долучилися до засідання фокус-групи «Управління ризиками

сектору озеленення, ПЗФ та біорізноманіття».

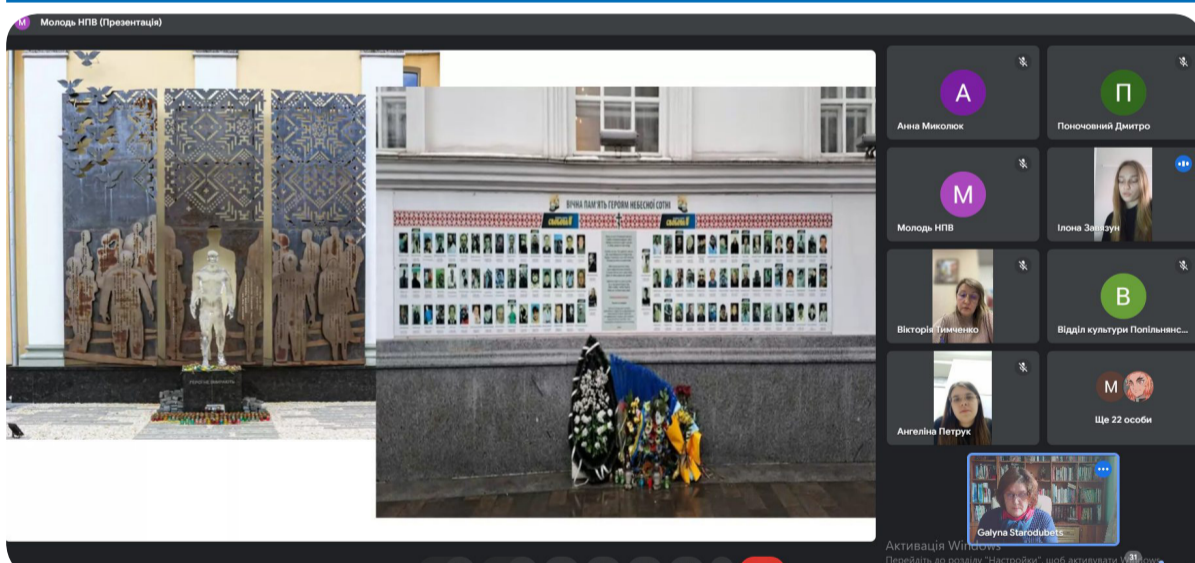
Захід відбувся в рамках розробки Екологічної стратегії Житомирської

міської територіальної громади.

Під час засідання учасники обговорювали ключові ризики для збереження природно-заповідного фонду та біорізноманіття громади, а також проблеми розвитку інфраструктури озеленення. Доценти запропонували практичні рішення, спрямовані на підвищення ефективності управління природними ресурсами, зокрема впровадження сучасних підходів до моніторингу біорізноманіття та розроблення механізмів адаптації до кліматичних змін.

Участь науковців кафедри екології та географії в таких заходах є важливою для забезпечення сталого розвитку громади, збереження екосистем та підвищення екологічної свідомості населення. Їх досвід і знання сприяють розробці якісної стратегії гармонійного співробітництва міського середовища з природними територіями.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1113650347434282&set=pcb.1113650604100923>



Кафедра всесвітньої історії спільно з управлінням національно-патріотичного виховання, молоді та спорту Житомирської ОВА провели вебінар «День Гідності та Свободи» з нагоди 11-ої річниці Революції Гідності.

Перед учасниками вебінару виступили професорка Галина Стародубець і студентки історичного факультету Анна Миколок, Марина Дика, Ангеліна Петрук та Ілона Зав'язун.

Під час вебінару йшлося про події 21 листопада 2013 - 21 лютого 2014 років, волонтерський рух, активізація якого почалася з подій 11-тилітньої давнини, про масштаби міжнародної підтримки Революції Гідності та збереження пам'яті про ці події в українській державі.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1113084144157569&set=pcb.1113084690824181>

Проректор з наукової та міжнародної роботи Тетяна Бочан з 21 по 23 листопада представляла наш університет на Українському форумі відкритої науки, який проходить у Національному університеті «Львівська політехніка».

Захід охоплював тематику відкритої науки, академічної доброчесності та реформування оцінювання наукових досягнень згідно з принципами #CoARA. Особливу увагу було приділено започаткуванню Ukrainian Reproducibility Network – ініціативи, спрямованої на підвищення якості наукових досліджень та забезпечення їхньої відтворюваності.

На відкриття форуму завітав Андрій Бутенко, голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, та заступник міністра освіти і науки України Денис Курбатів.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1112969844168998&set=pcb.1112971164168867>



Декан природничого факультету Руслана Романюк та доцент кафедри екології та географії Інна Нестерчук 21 листопада завітали до географічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка.

Символічно, що саме в День Гідності та Свободи відбулося підписання угоди між дружніми факультетами двох університетів, які носять славне ім'я Великого Каменяря, у творчості якого втілилися найсміливіші ідеї українського державотворення, дух українського народу.

Декани обох університетів, Володимир Біланюк (географічний факультет ЛНУ) і Руслана Романюк (природничий факультет ЖДУ) обговорили питання і перспективи подальшої співпраці. Крім того, для гостей з Житомира організували екскурсію факультетом, познайомили із завідувачами кафедр, яких в структурі географічного факультету дев'ять, з аудиторним фондом, науковими доповідками викладачів ЛНУ.

Сподіваємося на подальший



розвиток співпраці франківців, яких об'єднує любов до своєї викладацької роботи і науки, професіоналізм, жага до пізнання природи рідного краю!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1114107667388550&set=pcb.1114108240721826>



На соціально-психологічному факультеті 21 листопада відбулося урочисте підведення підсумків обласної олімпіади з психології для старшокласників. Цьогоріч тема змагань – «Батьки і діти: Конфлікт VS Розуміння» – виявилася надзвичайно актуальною для молоді.

Понад 150 юних психологів з усієї області продемонстрували свої знання та вміння у вирішенні складних життєвих ситуацій, пов'язаних із взаємовідносинами в родині. За результатами I етапу 75 найталановитіших учнів продовжили змагання в командному заліку II туру. Усі учасники отримали цінні подарунки, пов'язані з психологією.

Переможців та учасників вітали поважні гості: ректор університету Галина Киричук, декан соціально-психологічного факультету Ірина Тичина та представник департаменту освіти Житомирської міської ради Наталія Шикирава. Окремо відзначили переможців у командному та індивідуальному заліках, найактивніших учнів, а також психолога-практика, який підготував найбільшу кількість учасників олімпіади.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1113111287488188&set=pcb.1113119800820670>



Зустріч представників студентського самоврядування з університетів України із заступником міністра освіти Михайлом Винницьким відбулась 11 листопада.

Студентську спільноту нашого університету представляла голова братства Вероніка Богінська.

Під час зустрічі обговорювалися ключові питання розвитку вищої освіти та ролі студентів у цьому процесі, зокрема розвиток студентського самоврядування, ініціативи щодо підвищення академічної доброчесності та інші питання напряму, пов'язані зі студентством. Після основного блоку запитань члени Української асоціації студентів (УАС) провели тренінг з визначення актуальних проблем студентського самоврядування та пошуку

способів їх вирішення, навички, які здобуваються під час таких тренінгів, насправді є актуальними для студентського братства, адже правильно визначена проблема – це вже половина знайденого рішення.

На завершення Михайло Винницький відзначив важливість студентського самоврядування як рушійної сили змін у системі освіти та наголосив на відкритості міністерства до співпраці з молоддю та підкреслив, що студентські ініціативи мають великий потенціал і здатні вносити вагомий внесок у життя університету та країни в цілому.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1107294248069892&set=pcb.1107294494736534>




Заняття з української мови в рамках проекту «Прокачай українську» відбулося 19 листопада в управлінні культури Житомирської міської ради. Провела його завідувачка кафедри української мови та методики її навчання Галина Гримашевич. Тема заняття – «Мовний потенціал комунікації». Роль і функції мови, лінгвоцид, суржик, діалекти, мовний етикет - ось основні питання, які було розглянуто під час заняття. Слухачі працювали над удосконаленням лексичних і граматичних норм, описували себе за допомогою іменників, прикметників, дієслів, висловлювали своє життєве кредо. Окрім того, вони ознайомилися з працями Ірини Фаріон «Мовна норма: знищення, пошук, віднова», Катерини Городенської «Українське слово у вимірах сьогодення», Івана Вихованця «Розмовляймо українською», які сприятимуть підвищенню культури мовлення.

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=8761056457305585&set=pcb.8761057093972188>



Природничий факультет став майданчиком для обговорення найактуальніших питань сучасної природничої освіти. На обласному методичному об'єднанні викладачів біології та хімії закладів фахової передвищої освіти Житомирської області, що відбувся 20 листопада, викладачі поділилися досвідом використання інтерактивних платформ, робочих зошитів та інших інструментів, які допомагають зробити навчання більш цікавим та ефективним. Адже знання мають бути не лише теоретичними, а й практично застосовуватися!

Фотозвіт за посиланням:  
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1113021064163877&set=pcb.1113022404163743>

  
Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

Kraków, 21.11.2024

Jej Magnificencja  
prof. Halyna Kyrychuk  
Rektor Zytomierskiego Uniwersytetu Państwowego im. Iwana Franki

*Magnificencjo, Szanowna Pani Rektor,*

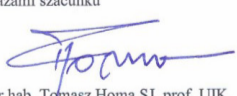
w tym szczególnym dla Narodu Ukraińskiego Dniu Godności i Wolności pragnę w imieniu całej Społeczności Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie oraz swoim własnym przesłać wyrazy wsparcia i solidarności.


Ten Dzień przypomina nie tylko o niezłomnym duchu Narodu Ukraińskiego, lecz także o sile wspólnoty, która potrafi przeciwstawić się niesprawiedliwości i walczyć o fundamentalne wartości, takie jak wolność, demokracja i godność każdego człowieka.

Wasza Uczelnia, jako ośrodek wiedzy i kształcenia przyszłych pokoleń, odgrywa kluczową rolę w pielęgnowaniu tych wartości. To w murach Waszej Uczelni rodzi się przyszłość Ukrainy - ludzie odważnych, mądrych i gotowych budować lepszy świat.

W tym wyjątkowym Dniu życzę całej Społeczności Zytomierski Uniwersytet Państwowy im. Iwana Franki siły, determinacji i nadziei. Niech wolność będzie fundamentem działań, a godność ich nieodłączną wartością. Życzę również pokoju, który pozwoli realizować cele edukacyjne i naukowe w bezpiecznym środowisku.

Z wyrazami szacunku

  
Dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK  
Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

  
Університет Ігнатіанум в Кракові

Краків, 21.11.2024

Ректор Житомирського державного університету імені Івана Франка  
професор Галина Киричук

Шановна Пані Ректор!

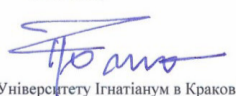
У цей особливий для Українського Народу День Гідності та Свободи хочу від імені всієї спільноти Університету Ігнатіанум у Кракові та від себе особисто висловити слова підтримки та солідарності.

Цей День нагадує не лише про незламний дух Українського Народу, але й про силу спільноти, яка здатна протистояти несправедливості та боротися за фундаментальні цінності, такі як свобода, демократія та гідність кожної людини.

Ваш Університет, як осередок знань та навчання майбутніх поколінь, відіграє ключову роль у плеканні цих цінностей. Саме в стінах Вашого Університету народжується майбутнє України – люди сміливі, мудрі та готові будувати кращий світ.

У цей особливий день бажаю всій спільноті Житомирського державного університету імені Івана Франка сили, рішучості та надії. Нехай свобода буде фундаментом дій, а гідність – їх невід'ємною цінністю. Бажаю також миру, який дозволить реалізувати освітні та наукові цілі у безпечному середовищі.

З повагою,

  
Ректор Університету Ігнатіанум в Кракові,  
Д-р. філос. наук, професор Томаш Хома ТІ



II обласний інтелектуальний конкурс юних мовознавців відбувся 20 листопада у Центрі позашкільної освіти для дітей та молоді.

Учасники команди «Віртуози» Наукового ліцею – Катерина Ткаченко (капітан команди), Аліна Юрченко, Данило Рева, Алла Грозинська, Ангеліна Поліщук та Анна Козловська у ході напружених боїв у ролях доповідачів, опонентів і рецензентів вибороли диплом III ступеня!

Під час турніру наші ліцеїсти не лише продемонстрували гарні знання та ґрунтовну лінгвістичну підготовку, а й натхненно виконали Державний Гімн України.

Окрім командної першості члени журі відзначили кращих, на їх погляд, юних мовознавців турніру.

Серед найкращих відзначили Аліну Юрченко — за гарне літературне мовлення та бездоганну дикцію, нагородивши її книгою Наталки Малетич «Леся. Мандрівний клубочок».

Вітаємо наших ліцеїстів та їх науково-педагогічного керівника Наталію Янчук з перемогою і бажаємо майбутніх звершень!

# Поетичний вечір «Розстріляне відродження»

**Літературний вечір, присвячений митцям розстріляного відродження, відбувся 5 листопада у кімнаті відпочинку гуртожитку №3. Кореспондент газети «Універсум» побувала на цьому заході і взяла коментарі у організаторів і учасників заходу. Загалом на захід прийшли студенти із різних факультетів і деякі викладачі. Вікторія Франчук, студентка II курсу ННІ філології та журналістики вела цей вечір та поділилася з нами своїми враженнями й думками.**

**– З якими труднощами Ви зіткнулися під час підготовки і проведення літературного вечору?**

– Найбільшою проблемою був пошук учасників, оскільки я не мала очікуваного фідбеку після публікації афіші у групах ЖДУ у Телеграмі та Інстаграм. Також на заваді стала, на жаль, відсутність ентузіазму у учасників заходу, адже на літературному вечорі головною метою і є читання поезій вголос, що не було виконано, скоріш за все, через брак досвіду у учасників. Особисто у мене глобальних проблем не виникло, адже я мала підготовлену програму та вже брала участь у подібних івентах, тому саме відсутність активу учасників стала найбільшою перешкодою у проведенні події.

**– Які гості були запрошені і чому саме вони?**

– Важливим гостем була Ніка Ратинська – волонтерка та громадська діячка нашого міста, з якою ми вже давно знайомі та яка є для мене, перш за все, прикладом в багатьох речах.

**– Чи виправдалися твої**

**очікування після цього заходу?**

– Так, частково. Я виконала те, що планувала – ми обговорили з гостями важливість української мови та історії в контексті самоусвідомлення себе як громадянина України, згадали надважливих діячів, які колись творили або творять це прямо зараз заради розвитку культури нашої країни. Не виправдалися мої плани на читання поезії, адже люди обрали роль слухача, а не оратора.

**– За чіткі ініціативи був організований захід?**

– Ідея була повністю моєю, але реалізувати її допомогла голова студбратства ЖДУ – Богінська Вероніка, за що їй моя подяка.

– Нам вдалося поговорити із Марією Масловською, засновницею і директоркою музею старожитностей в університеті. Вона також була присутня на заході і має свою думку про вечір:

**– Що в літературному вечері Вам сподобалось, а що, навпаки, – ні?**

– Питання літературного вечора

було підняте слушно. Саме про тих людей, які вірою і правдою служили українській ідеї, культурі та державності. Більшість з них віддали життя за свою позицію. Це добре, що студенти підняли цю тему і задіяли мольодь. Тому що без цієї історії не було б нашої країни. Єдиний недолік – те, що мало імен письменників саме цього періоду історії України було розглянуто. Є багато постатей, про яких хотілось б говорити. На жаль, дещо не так були побудовані ці розповіді і ця зустріч, як би мені хотілося. Я думаю, що студенти ще продовжать клопотку роботу з розкриття цієї спадщини, яка не дуже була висвітлена в нашій історії.

**– Які б поради Ви могли надати, щоб в подальшому покращити проведення таких вечорів?**

– Якщо вибираємо тему, то ця тема повинна, на мою думку, відповідати суті. Тобто, у нас була тема розстріляного відродження і я б хотіла бачити більше фактів про тих авторів, які віддали свої життя за те, щоб жила українська література і її слово.

Ми також отримали коментар студентки, яка була на літературному вечорі, але не побажала назватися.

– Враження від вечора в мене змішані. Не можу сказати, що я часто відвідую подібні заходи, але точно можу сказати, що мені не дуже сподобалося. В цілому, так, непогано, але можна набагато краще. Не вистачало глибини в темах, які ми



обговорювали. Хотілося б, дійсно, дізнатися щось нове про розстріляне відродження, а не те, що ми проходимо в школі. Загалом, думаю, що



організаторам просто не вистачило часу на підготовку до заходу.

Анастасія Скородинська

## Благодійні фонди для допомоги ВПО

У зв'язку з війною в Україні мільйони українців змушені були залишити свої домівки та шукати безпечний притулок в інших регіонах країни або за кордоном. Внутрішньо переміщені особи є однією з найбільш вразливих категорій, адже їм необхідна допомога не тільки у вигляді житла, але й медичних послуг, продуктів харчування, фінансової підтримки, психологічної допомоги та соціальної інтеграції на новому місці. В Україні діють численні благодійні фонди, які активно підтримують ВПО.

**Фонд «Повернись живим»**

Попри основну мету, яка полягає в підтримці Збройних Сил України, фонд «Повернись живим» також спрямовує частину ресурсів на підтримку внутрішньо переміщених осіб. Фонд надає фінансову

допомогу, сприяє в наданні медичних та психологічних послуг, організовує гуманітарні місії. Завдяки широкій мережі волонтерів він здійснює оперативну підтримку людей у зонах активних бойових дій та в місцях з великою кількістю переселенців.

«Повернись живим» організовує фінансову підтримку для найбільш уразливих категорій переселенців, зокрема для багатодітних сімей, людей з інвалідністю та самотніх літніх людей. Це дозволяє ВПО покривати основні потреби та орендувати житло.

Завдяки мережі волонтерів і партнерів організація забезпечує оперативну та ефективну допомогу тим, хто змушений починати життя з нуля. Щоденна робота фонду

— це приклад солідарності та відповідальності перед українським суспільством.

**Благодійний фонд «Карітас Україна»**

Фонд є однією з найбільших благодійних організацій, яка підтримує внутрішньо переміщених осіб ще з 2014 року, коли почалася російська агресія на сході України. Заснований ще в 1994 році, фонд активно працює по всій Україні, здійснюючи численні гуманітарні та соціальні проекти, орієнтовані на підтримку тих, хто перебуває в скрутному становищі. Діяльність фонду охоплює широкий спектр допомоги, спрямованої на полегшення життя людей у надзвичайних умовах.

Фонд пропонує комплексну підтримку, включаючи продуктові

набори, гігієнічні засоби, одяг, засоби обігріву та фінансову допомогу. Крім того, «Карітас Україна» організовує дитячі центри, де діти-переселенці отримують емоційну підтримку та можливість соціальної інтеграції.

Кожен охочий може долучитися до допомоги, перерахувавши кошти на офіційний рахунок фонду або ставши волонтером у місцевих відділеннях. Фонд також пропонує можливість підтримати конкретні проекти, зокрема, допомогу дітям, підтримку ВПО або програми з реабілітації.

**Міжнародний благодійний фонд «ADRA Україна»**

Благодійна організація ADRA Ukraine, офіційно зареєстрована 21 лютого 1993 року, займається реалізацією гуманітарних проектів. Вона

надає допомогу постраждалим під час конфліктів і катастроф, підтримує переселенців та їхні родини, дітей-сиріт, вихованців дитячих будинків та притулків, пацієнтів лікарень, а також осіб у кризових зонах, людей з інвалідністю та літніх людей. ADRA Ukraine також активно пропагує здоровий спосіб життя.

Фонд працює з місцевими громадами, створюючи безпечні простори для проживання переселенців, забезпечуючи їх продуктами харчування, питною водою, медичними та гігієнічними наборами. Організація також реалізує психологічні програми підтримки, щоб допомогти людям подолати наслідки пережитого стресу.

Дарина Левкович

## Психологія продажів в Instagram

**Instagram став не лише платформою для спілкування та розваг, але й потужним інструментом для розвитку бізнесу. Особливо це стосується сфери краси, де бровісти активно використовують цю соціальну мережу для залучення клієнтів. Однак, просто мати багато підписників недостатньо. Головне завдання – перетворити їх на платоспроможних клієнтів. У цьому нам допоможе розуміння основ психології продажів.**

**Створення довіри та експертності**

Перший крок до успішних продажів – це побудова довіри з аудиторією.

**Відкритість і щирість:** Діліться своїми знаннями, досвідом, за лаштунками роботи.

**Експертність.** Регулярно публікуйте корисний контент: поради щодо догляду за бровами, роз'яснення різних технік фарбування.

**Соціальні докази.** Публікуйте відгуки клієнтів, фотографії «до» і «після» процедур.

**Використання психологічних прийомів**

**Дефіцит.** Обмежені пропозиції, акції на певний період часу створюють

відчуття нестачі, спонукаючи до швидкої покупки.

**Соціальне доведення.** Демонструйте популярність ваших послуг через кількість записів, відгуки, співпрацю з інфлюенсерами.

**Взаємність.** Даруйте подарунки, бонуси, проводите розіграші. Це створює відчуття боргу і спонукає клієнтів віддячити вам.

**Симпатія.** Будьте приємними, доброзичливими, спілкуйтеся з клієнтами як з друзями.

**Структура профілю, що продає**

**Шапка профілю.** Чітко сформулюйте, що ви пропонуєте, які проблеми вирішуєте.

**Актуальні сторіс.** Оформляйте їх в єдиному

стилі, використовуйте інтерактивні елементи (опитування, питання).

**Публікації.** Чергуйте фото робіт, навчальний контент, сторіз з життя салону.

**Виділені історії.** Зберіть найцікавіші історії в окремі папки для зручного доступу.

**Психологія візуального контенту**

**Якість фото.** Інвестуйте в хорошу камеру або найміть професійного фотографа.

**Естетика.** Оформляйте фото в єдиному стилі, щоб створити привабливий візуальний ряд.

**Емоції.** Фотографії повинні викликати позитивні емоції у глядача.

**Побудова довірчих відносин з аудиторією**

**Прямі ефіри.** Взаємодійте з аудиторією в реальному часі, відповідайте на питання.

**Коментарі.** Регулярно відповідайте на коментарі під своїми публікаціями.

**Персоналізація.** Звертайтеся до клієнтів по імені, пам'ятайте їхні побажання.

Психологія продажів в Instagram – це потужний інструмент, який дозволяє перетворити підписників на лояльних клієнтів. Головне – створити довірливі відносини з аудиторією, використовувати ефективні маркетингові прийоми і постійно розвиватися.

Анастасія Ткачук

## Роль платформи YouTube у навчанні макіяжу

Платформа YouTube має величезне значення для навчання макіяжу в сучасному світі. YouTube став важливим інструментом для освоєння різноманітних технік макіяжу завдяки своїй доступності контенту. Сучасні споживачі можуть легко знайти відеоуроки, які охоплюють все – від основних навичок до складних прийомів професіоналів, що робить навчання макіяжу більш інтерактивним.

Візуальний формат контенту на YouTube сприяє кращому засвоєнню навичок. Переглядаючи відеоуроки, можна зупинити та переглядати окремі моменти, що дає можливість навчатися у власному темпі. Це особливо важливо для новачків, які потребують детальних інструкцій. Платформа YouTube також є унікальним середовищем для взаємодії між авторами контенту та їхніми підписниками. Можливість коментувати та отримувати відповіді від блогерів дає змогу отримувати зворотний зв'язок та створює спільноту, де користувачі можуть обмінюватися досвідом та порадами.

Крім освітнього аспекту, YouTube відіграє важливу роль у розвитку макіяжної індустрії. Блогери часто співпрацюють з косметичними брендами, просуваючи нові продукти та техніки. Це не лише змінює споживчі звички, а й формує нові тренди в макіяжі. Певні стилі або кольорові палітри стають популярними завдяки їхньому використанню у відео, що безпосередньо впливає на вибір косметики покупцями. Рекомендації улюблених блогерів стають важливими критеріями при виборі нових продуктів.

Таким чином, важливість платформи YouTube в навчанні макіяжу неможливо переоцінити. Завдяки своїй доступності, можливостям візуального навчання, взаємодії між користувачами та розвитку макіяжної індустрії, YouTube стає невід'ємною частиною сучасної освіти в цій сфері. Вплив цієї платформи, безумовно, буде зростати, відкриваючи нові можливості для навчання та творчості у світі макіяжу.

Вікторія Микитенко



**Засновник:** Житомирський державний університет імені Івана Франка.  
**Ідентифікатор медіа** - R30-04044.  
**Редактор:** Андрій Близнюк.  
**Коректори:** СІЦ.  
**Верстка:** Тетяна Безверха.  
© СІЦ (макет редакції).

**Адреса редакції:** вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.  
**Тел.:** (097) 322-09-50.  
**Електронна адреса:** a.blinzjuk.2@gmail.com  
**Електронна версія газети:** <https://zu.edu.ua/universum.html>  
**Редакція** може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.  
**Газета** є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

**Електронна версія.**  
**Віддруковано**  
**Адреса**  
**Тел.**  
**Замовлення**  
**Наклад**